

எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க

சன்மார்க்க விவேக விருத்தி

சமுதாய மின்னிதழ்

கொலை புலை தவிர்த்தோர் மட்டுமே உள்ளே புகுதல் வேண்டும்

மின்னிதழ் - 22
மே - 2017

ஆசிரியர்
தி.ம.இராமலிங்கம்
கடலூர்

கௌரவ ஆசிரியர்
திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்
திருமருதூர்

சுதந்தரம் உனக்கே கொடுத்தனம்
உனது தூய உடம்பினில்
புகுந்தேம்... 3851

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரின்
”சன்மார்க்க விவேக விருத்தி”
இணைய மாத இதழ்

எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
1.	கௌரவ ஆசிரியரின் தலையங்கம்	03
2.	மே - தின வாழ்த்துக்கள்	07
3.	இந்து மதம் எங்கே போகிறது?	08
4.	மனுமுறைகண்ட வாசகம் - நற்சிந்தனை	12
5.	மே - மாதத்தில் அன்று...	17
6.	கண்முடி வழக்கம்	18
7.	சத்விசாரம்	20
8.	மாதம் ஒரு மகான்	24
9.	திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் - உரை	26
10.	கிறுஸ்து	31
11.	இஸ்லாம்	33
12.	புத்தம்	34
13.	சமணம்	38
14.	சித்தர்கள் பார்வை	40

இணைய இதழ் வெளியீடு
காரணப்பட்டு ச.மு.க. அருள் நிலையம்

ஆசிரியர்
தி.ம.இராமலிங்கம்
மேல்அழிஞ்சிப்பட்டு - கடலூர்
கைப்பேசி எண்: 9445545475
e-mail: vallalarlive@live.com
Web: www.vallalarr.blogspot.in
facebook: www.facebook.com/ramalingamweb

பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டது கௌரவ ஆசிரியர்

“ஆகாரம் உண்டவுடனே திருப்பாற்கடல் அகத்திலே இருப்பதை ஜீரணமாய்ப் பால் வண்ணமாக திருவருட்பாவால் அறிந்துக்கொண்டேன். ஆகாரப்பையில் வெண்மை நிறமாக ஆனாலும் அனுபவமாக இருப்பது ‘திருப்பாற்கடல்’ என்றும், அந்நடியில் உண்டாகும் பசி தீவிர ஞானம் கிடைக்கும்போது கிடைக்கட்டும். சத்தியாகிய உஷ்ணம் ‘வடவாமுகாக்கினி’ எப்படியும் இவ்விளக்கம் முடியும் தருவாயில் என்றும், இரண்டிற்கும் மத்தியில் நமக்கெல்லாம் இவ்வனுபவம் உண்டாகிய சீதளம் ‘விஷ்ணு பள்ளி கிடைத்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கொண்டது’ என்றும் சொல்லுவது. அந்த தத்துவம் என்ன சொல்கின்றது திருப்பாற்கடலில் விஷ்ணு பள்ளி என்பதை பார்ப்போம்.

சுடாமம்
இராமலிங்கம்

நமக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் தமிகுத்திலேயே மிகப்பெரிய தமிழகத்திலேயே மிகப்பெரிய கடற்கரையாம் சென்னையில் உள்ள மெரினா கடற்கரை மற்றும் அதற்கு அடுத்து மிகப்பெரிய கடற்கரையாம் கடலூரில் உள்ள வெள்ளி கடற்கரை போன்ற சில கடற்கரைகள் மட்டுமே. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள “திருப்பற்கடல்” இவ்வுலகில் எங்கே உள்ளது என நானும் அறியாமல் தேடிய காலமும் உண்டு. ஒருவேளை நமது உலகில் உள்ள கடலின் நடுவேதான் விஷ்ணு படுத்துக்கொண்டிருப்பாரோ என்றெல்லாம் கற்பனையில் எனது மனம் ஈடுபட்டதுண்டு. இதற்கான தேடுதல் திருவருட்பா உரைநடை நூலில்தான் முடிவடைந்தது.

திருப்பாற்கடல் என்பதெல்லாம் ஒரு தத்துவம் என்பதை புரிந்துக்கொள்ள முடிந்தது. தத்துவங்களெல்லாம் புறத்தில் தேடினால் கிடைக்காதன்றோ? அகத்தில்தானே தேடவேண்டும். இந்த

திருப்பாற்கடல் அகத்திலே இருப்பதை திருவருட்பாவால் அறிந்துக்கொண்டேன். ஆனாலும் அனுபவமாக அறியாமலிருக்கின்றேன். அந்த அனுபவ ஞானம் கிடைக்கும்போது கிடைக்கட்டும். எப்படியும் இவ்விளக்கம் முடியும் தருவாயில் நமக்கெல்லாம் இவ்வனுபவம் கிடைத்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த தத்துவம் என்ன சொல்கின்றது என்பதை பார்ப்போம்.

நமது உடலில் உள்ளே உள்ள ஒரு உறுப்புதான் “இரைப்பை”. நாம் ஆகாரம் உண்ட உடனே அந்த உணவு முழுவதும் முதலில் இந்த இரைப்பையில்தான் வந்து தங்குகின்றது. நாம் உண்ணும் உணவு

சுமார் மூன்று மணிநேரங்கள் இரைப்பையில் இருக்கும். மேலும் இரைப்பை என்பது எப்போதும்

நிற்காமல் இதயம் போன்று சுருங்கியும் விரிந்துக்கொண்டும் இருக்கும். அதனால் நாம் உண்ட உணவு இரைப்பையின் இயக்கத்தால் மத்து கடைவது போன்று கடைந்து கூழாகின்றது. இந்த உணவுக்கூழானது பால் நிறம் போன்று வெண்மையாக இருக்கும். இங்கு ஒரு சந்தேகம் எழுகின்றது. அதாவது நாம் பெரும்பாலும் உண்ணுவது அன்னமாகிய அரிசி சாதமே. சாதம் வெண்மையாக இருந்தாலும் அதனுடன் சாம்பார், ரசம் போன்றவைகளை கலந்து உண்ணும்போதே சாதத்தின் வெண்மை நிறம் மஞ்சள் அல்லது இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் மாறிவிடுகின்றதே. பிறகு எப்படி இரைப்பையில் அவ்வுணவு வெண்மையாக

இருக்கும் என்பதே.

உணவுகள் எந்த நிறத்தில் நாம் எடுத்துக்கொண்டாலும், நமது இரைப்பையில் அவ்வுணவை செரிக்க வைக்க சில அமிலங்கள் சுரந்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. அந்த அமிலங்கள் நாம் உண்ட உணவில் சேர்ந்து கூழாக்கப்படும்போது வெண்மைநிறமாக மாறிவிடுகின்றன. அப்படி மாறிய வெண்மையான உணவுக்கூழானது பால்போன்ற வண்ணத்தில் இருப்பதால் அதனை “பால்” என்றே பெயர் வைத்தாயிற்று. நமது உடலை வளர்க்கின்ற அவ்வுணவுக்கூழுக்கு மரியாதை செலுத்தும் வண்ணம் “திரு” என்கின்ற அடைமொழியையும் கொடுத்தாயிற்று. பிறகு அந்த இரைப்பையானது சதாகாலம் சுருங்கியும் விரிந்தும் இயங்கிக்கொண்டிருப்பதால், அதற்குள் இருக்கும் அந்த வெண்மையான உணவுக்கூழானது முன்னும் பின்னும் அசைந்தாடுவது கடல் அலை போன்று இருப்பதால் அக்கூழினை “கடல்” என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது “திருப்பாற்கடல்” என்பது என்ன என்று நமக்கு நன்கு விளங்குகின்றது அல்லவா.

அடுத்ததாக நாம் பார்க்கப்போவது “வடவாமுகாக்கினி”:

வடவாமுகாக்கினி என்பது நெருப்பைக் குறிக்கும். இந்து மதத்தில் வடவாமுகாக்கினி என்பது எல்லோராலும் நம்பப்படுகின்ற “ஊழித் தீ” ஆகும். இந்த ஊழித் தீயானது ஒரு பெண் குதிரை உருவத்தில் கடலுக்கு அடியில் இருப்பதாகவும், இவ்வுலக முடிவின்போது அந்த குதிரை வடிவ தீயானது கடலிலிருந்து வெளியில் வந்து இவ்வுலகத்தை தீயால் எரித்துவிடும் என நம்பப்படுகின்றது.

இதுபற்றிய பல புராணக் கதைகள் உண்டு. வடலை என்பது கடலின் வடக்குப்

பக்கத்தில் இருக்கும் ஊழித் தீ. பகன் என்பவன் தான் செய்த தவ அக்கினியை பிதுர்கள் கட்டளைப்படி கடலில் விட, அது பெட்டைக் குதிரை உருக்கொண்டு தங்கியது என்பது அபிதான சிந்தாமணி தரும் தகவல்.

சூரிய மண்டலத்தை தேவர் சாணை பிடிக்கையில் தெறித்த தீப் பொறிகளை விச்வகர்மன் சேர்த்துக் கடல் நீரை அடக்க காலில் விட்டான் என்பது விரத சூடாமணி தரும் தகவல்.

கடலில் ஊற்று முதலியவற்றால் மிகுகின்ற நீர் கரை கடந்து உலகை அழிக்காதபடி அதனை உறிஞ்சி வற்றச் செய்வதொரு தீ பெண் குதிரையில் தலை வடிவில் கடலின் கண் உள்ளதென்று கூறுவர். பகபாமுகாக்கினி என்பது பெண்

குதிரைத் தலை வடிவமாக உள்ள தீ என்று பொருள்படும் வட சொல்லாகும். அத் தீ உலகையே

அழிக்கும் ஆற்றல் உள்ளதாகையால் அதனை ‘மடங்கல்’ எனக் குறிப்பிடுவர். இது பதிற்றுப்பத்து கூறும் தகவல்.

பல வட இந்தியர்கள் தங்களது பெயருக்கு பின்னால் ‘படபாக்கினி’ என்பதை ஜாதிப் பெயர் போல் வைத்திருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

தாற்றுக் கமுக வனம் சூழ் அரங்கர் சயன முகக் காற்றுப் புலரும்படி முதல் வீசும்

கறைக்ககளத்தன்

நீற்றுச் சிவந்து எழும் கார் ஆழித் தீச்சுடும்;

நீள் கழலின்

ஆற்றுப் பெரும் பெருக்கு அண்டம் எல்லாம்

கொள்ளும் அந்தத்திலே.

என்று

திருவரங்கத்து

மாலை

பாடுகின்றது. இதில் வருகின்ற “ஆழித் தீச்சுடும்” என்பது இந்த வடவாமுகாக்கினியை குறிக்கும்.

ஊழித்தீ அல்லது மடங்கல் என்று சங்கத் தமிழ் நூல்கள் கூறுவது வடவாமுகாக்கினி என்னும் வடவைத் தீயைத்தான்.

கடலில் ஒளிந்திருந்த கனல் எழுந்து வந்தாற் போல் உடலில் ஒளிந்த சிவம் ஒளி செய்வது எக்காலம்.

என பத்திரகிரியாரும் இந்த ஊழித் தீயை உவமையாகக் கொள்கின்றார். இப்படி எல்லோரும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு உளறியதெல்லாம் உண்மையில் என்ன? என்பதை திருவருட்பா எடுத்துரைப்பதை இனிக்காண்போம்.

திருப்பாற்கடலான நாம் உண்ட உணவானது இரைப்பையில் மூன்று மணி நேரம் தங்கியிருக்கும் என்பதை நாம் முன்பே கண்டோம். மூன்று மணி நேரங்களுக்குள் அந்த திருப்பாற்கடலான உணவுக்கூழானது சிறிது சிறிதாக இரைப்பையில் அடியில் உள்ள சிறு குழாய் மூலம் வெளித்தள்ளிக்கொண்டே இருக்கும். இப்படி முழுதும் வெளித்தள்ளியவுடன் அங்கு சுரந்துக்கொண்டிருக்கும் அமிலங்களால் “பசி” என்கின்ற உணர்வானது இரைப்பையின் அடியிலிருந்து மிக வேகமாக எழும். இவ்வாறு எழுகின்ற பசி என்கின்ற உணர்வானது வந்தவுடன், நாம் வயிறு எரிகின்றது என்போம். ஆம்... அந்த பசி என்கின்ற உணர்வானது நம்மை சுடுகின்ற வலியினையே கொடுக்கும். அதிக வெப்பமுடையது பசி. எனவே அந்த பசியினை தீ என்கின்றோம். அந்தத் தீயானது திருப்பாற்கடலான உணவுக்கூழ் இரைப்பையில் இருக்கும் வரை தம்மை வெளிக்காட்டாது அடியில்

மறைந்துக்கொண்டிருக்கும். நமது உடம்பில் அந்தப் “பசி” மறைந்திருக்கும் இரைப்பையின் அடிப்பகுதியானது வடக்கு திசையில் உள்ளது. அவ்வாறு வடக்கு திசையில் அமுங்கி இருக்கின்ற அக்னிக்கு பெயரே “வடவாமுகாக்கினி” என்று பெயர் வந்தது.

இப்போது நாம் பார்க்கவிருப்பது “விஷ்ணு”: புறத்திலே படம் வரைந்து வைத்துக்கொண்டும், சிலை வடித்து வைத்துக்கொண்டும், கதை எழுதி படித்துக்கொண்டும், இவற்றை வணங்கிக்கொண்டும் இருக்கும் இந்த “விஷ்ணு” என்பதும் ஒரு தத்துவமே ஆகும். நமது உடம்பில் எங்கெல்லாம் சீதள வஸ்துக்கள் இருக்கின்றனவோ அவை எல்லாம் “விஷ்ணு” என்கின்ற தத்துவமாகும். சீதளம் என்றால் குளிர்ச்சி எனப்பொருள்.

தீவிர பசியிருக்கும்போது நாம் உணவு உட்கொள்ளும்போது நாம் இந்த குளிர்ச்சியினை நன்கு அனுபவிக்க முடியும். எவ்வாறு பசி என்கின்ற வெப்பத்தை அனுபவித்தோமோ அவ்வாறே பசி தீரும்போது குளிர்ச்சி என்கின்ற ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கலாம். பசி தீரும்போது.... அப்பாடா.... இப்போதான் உயிரே வந்தது! என்போமல்லவா...

அதுதான் நாம் அனுபவித்த குளிர்ச்சியாகும். இந்த குளிர்ச்சியானது எங்கிருந்து வந்தது என்றால், நமது இரைப்பையில் பசி என்கின்ற வெப்பம் அடிப்பகுதிக்கும் திருப்பாற்கடலான உணவுக்கூழுக்கும் இடையில் இருந்து வந்தது. அதாவது இரைப்பையின்

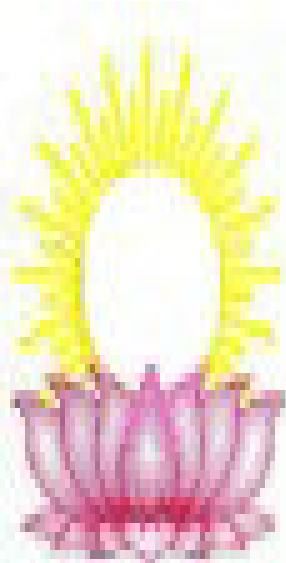
அடிப்பகுதியை சென்றடைந்தவுடன் வெப்பமான பசி அனைந்துவிடுவதே குளிர்ச்சி என்கின்ற உணர்வாகும்.

இப்படிப்பட்ட குளிர்ந்த சீதளத்தையே நாம் “விஷ்ணு” என்று கூறுகின்றோம். இதுதான் விஷ்ணுவின் தத்துவமாகும். இரைப்பையில் விஷ்ணு தத்துவமானது நமக்கு ஆனந்தத்தை கொடுப்பதால் அதனை இறைவன் என கற்பனையாக உருவகப்படுத்தி புறத்திலே வணங்கிக்கொண்டுள்ளோம்.

இப்போதுதான் நாம் திருப்பாற்கடலிலே பள்ளி கொண்ட விஷ்ணுவை உண்மையிலே உணர்கிறோம் அல்லவா. இந்த குளிர்ச்சியான உணர்வை நாம், நம்முடன் வாழுகின்ற பிற எல்லா உயிர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் உண்மையில் விஷ்ணு வழிபாடு. அதுதான் ஜீவகாருண்யம். இதனை விடுத்து அவ்வுணர்வை சிலையாக்கி அதனையே விஷ்ணு என்று புறத்தே கோவில் கட்டி வழிபடுவது அறியாமையிலும் அறியாமை.

f. m. சிவன்

02-05-2017
(செவ்வாய்)
மாதப்
பூசம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய ஞானசபை
வடலூர்

ஜோதி தரிசன திருநாள் அட்டவணை-2017-18

தேதி	கிழமை	பூசம்
08-03-2017	புதன்	மாதப்பூசம்
05-04-2017	புதன்	மாதப்பூசம்
02-05-2017	செவ்வாய்	மாதப்பூசம்
29-05-2017	திங்கள்	மாதப்பூசம்
26-06-2017	திங்கள்	மாதப்பூசம்
23-07-2017	ஞாயிறு	மாதப்பூசம்
19-08-2017	சனி	மாதப்பூசம்
16-09-2017	சனி	மாதப்பூசம்
13-10-2017	வெள்ளி	மாதப்பூசம்
09-11-2017	வியாழன்	மாதப்பூசம்
07-12-2017	வியாழன்	மாதப்பூசம்
03-01-2018	புதன்	மாதப்பூசம்
31-01-2018	புதன்	தைப்பூசம்
25.05.2017	வியாழன்	தருமச்சாலை துவக்க நாள்
05.10.2017	வியாழன்	வள்ளலார் வருகை
24.10.2017	செவ்வாய்	கொடிகட்டுதல்-சித்திவளாகம்
02.02.2018	வெள்ளி	திருவறை தரிசனம்

காரணப்பட்டு ச.மு.க. அருள் நிலையம்

சன்மார்க்க மணமகள் தேவை

பெயர்:S.ஆனந்த்

பிறந்த தேதி: 01-11-1985 மாலை-18.51

கல்வி: B.E., - Computer Science

பணி இடம்: சென்னை

ஊதியம்: ₹ 55 000/-

மொழி: தாய் மொழி தெலுங்கு (தமிழ் ஆங்கிலம் தெரியும்)
வகுப்பு: தெலுங்கு ஆர்யவைசிய செட்டியார்

தொடர்பு முகவரி:

திரு.S.R.சத்திய நாராயணன்

8/1-கஸ்தூரிபாய் தெரு,

சைதாப்பேட்டை, சென்னை-15.

Mobile: 9962578086, 044-24346793

9962576086

மே - தின வாழ்த்துக்கள்

“ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் ஒருமையுளராகி உலகியல் நடத்த வேண்டும்” என்பதே வள்ளற்பெருமானின் மே-தின வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது. உலகத் தொழிலாளர்களுக்காக அன்றைய தினம் வள்ளலாரால் உரைக்கப்பட்டதே இவ்வார்த்தைகள். வள்ளற்பெருமான் வெளிப்பட வாழ்ந்த காலத்தில்தான் உலகில் உள்ள தொழிலாளர்கள் தாங்கள் உயர்ந்தோர்களால் சுரண்டப்படுகின்றோம் என்பதனை உணர்ந்து விழிப்படைந்தார்கள். காலவரையற்ற உழைப்பு, மிருகத்தனமாக நடத்தப்படுதல், கொத்தடிமை முறைகள் போன்ற இழிவான செயல்களை உயர்ந்தோர்கள் எனக் கருதப்படும் முதலாளி வர்க்கத்தினர் தாழ்ந்தோர்கள் எனக் கருதப்படும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீது ஏவி விட்டனர். இதனை எதிர்த்து 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகள் உலகெங்கும் வெடிக்க ஆரம்பித்தன.

ஆஸ்திரேலியா நாட்டில் 1856 - ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களின் தொடர் போராட்டம் நடைபெற்றது. அதன் காரணமாக அவ்வருடம் மே - 01 ஆம் தேதி அப்போராட்டம் வெற்றி கண்டது. இதனைக் கொண்டாடவே மே - 01 ஆம் தேதி விடுமுறை நாளாக அறிவிக்கப்பட்டது. 1856 - ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களின் புரட்சி வென்ற போது வள்ளற்பெருமானுக்கு வயது 33 நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அவ்வயதில்தான் மேற்காணும் வார்த்தைகளை பாடலாக வள்ளற்பெருமான் அருளி இவ்வுலகிற்கு அதனை தமது செய்திகளாகவும், வாழ்த்தாகவும் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். மேலும் இந்த மே தினம் உலகம் முழுதும் வியாபிக்க 33 ஆண்டுகள் ஆகியது. அதாவது 1889 - ஆம் ஆண்டுதான் உலகம் முழுதும் தொழிலாளர்களின் புரட்சிவிழா கொண்டாடப்பட்டது.

இந்தியாவில் முதல் தொழிலாளர் தினத்தை பொதுவுடைமை வாதியான தலைசிறந்த சீர்திருத்தவாதியுமான சிங்காரவேலர் அவர்கள் 1923-ஆம் ஆண்டு சென்னை உயர்நீதி மன்றம் அருகே உள்ள

கடற்கரையில் கொண்டாடினார். நமது வள்ளற்பெருமானும் பொதுவுடைமைவாதிதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதனால்தானோ என்னவோ வள்ளற்பெருமானின் நூறாவது வயதில், ஒரு பொதுவுடைமை வாதியால் சென்னையில் இந்த மே - தினம் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக கொண்டாடப்பட்டதாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

“ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமை உளராகி உலகியல் நடத்த வேண்டும்”

“எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல் எண்ணி உள்ளே ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார் யாவர்...”

“எளியரை வலியர் அடித்தபோது ஐயோ என் மனம் கலங்கிய கலக்கம் தெளிய நான் உரைக்க வல்லவன் அல்லேன்...”

“கருணையிலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக, அருள் நயந்த நன்மார்க்கர் ஆள்க, தெருள் நயந்த நொல்லோர் நினைத்த நலம் பெறுக, நன்று நினைத்து எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து”

“ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனோ”

“தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனோ”

“மண்ணோரம் பேசி வாழ்வழித்தேனோ”

“வரவுபோக் கொழிய வழியடைத்தேனோ”

“பசித்தோர் முகத்தை பாராதிருந்தேனோ”

“இரப்போர்க்கு பிச்சை இல்லையென்றேனோ”

“குடிக்கின்ற நீருள்ள குளம் தூர்த்தேனோ”

“வெய்யிலுக்கு ஒதுங்கும் விருசஷமழித்தேனோ”

“பொது மண்டபத்தைப் போயிடித்தேனோ”

இவைகள் போன்று பொதுவுடைமை கருத்துக்களை வள்ளற்பெருமான் தமது திருவருட்பாவில் நிறைய பேசியுள்ளார்கள். பேசியதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த மே - மாதத்தில்தான் (23-05-1867) உலக ஏழைகளுக்காக வடலூரில் தருமச்சாலையை தொடங்குகின்றார். அதே நாளில் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்க விளம்பரமும் வெளியிடுகின்றார்.

வள்ளற்பெருமானின் கனவாகிய ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் யாவரும் ஒருமை கண்டு ஒரு பொதுவுடைமை சமதரும சமுதாயம் இவ்வுலகில் நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்பி தொழிலாளர் தின வாழ்த்துக்களை உலகியர்களுக்கும் சன்மார்க்க அன்பர்களுக்கும் வெளிப்படுத்தி மகிழ்கின்றேன்.

இந்து மதம் எங்கே போகிறது?

அக்னிஹோத்தரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார்

- தொடர்ச்சி - 22

அதாவது... மடங்கள் தங்கள் பூசை செய்ய வேண்டும். மடங்களுக்கான வருவாயில் 5 சதவீதத்தை வருடத்திற்கு ஒரு அமைப்பு அதற்கு முன் முயற்சி எடுக்க தடவை 'மடங்களுக்கான அமைப்பு'க்காக வேண்டும். தமிழில் அர்ச்சனைகள் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிதியில்தான் நடைபெற வேண்டும். அதற்கு இந்த அமைப்பு இயங்க வேண்டும். இந்த அமைப்பு உதவவேண்டும்." என்றெல்லாம் செல்வம் மூலம்... நமது மதத்தில் நிலவும் மதுரை ஆதினம் புதிய கருத்துக்களை பிரிவுகளைத் தாண்டி ஒரு பொதுவான பேசினர். ஆன்மீகப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும் என நாங்கள் திட்டம் போட்டோம்.

இந்த விஷயங்கள் பற்றி விவாதிக்க... அமைப்பின் கூட்டத்தையும் கூட்டினோம். இதில் மகாபெரியவர் தலைமையேற்பார். மற்ற மடங்களின் மடாதிபதிகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்வார்கள். வருஷா வருஷம் கூட்டம் நடந்தது. அனால்... சொன்னபடி மடங்கள் தங்களது வருவாயில் 5 சதவிகித பங்கை கொடுக்க முன்வரவில்லை. கூட்டம் மட்டும் நடந்தபடி இருந்தது. ஐந்தாவதோ ஆறாவதோ கூட்டம்... அதில்தான் மதுரை பெரிய ஆதினம் ஒரு பிரச்சனையை கிளப்பினார்.

கோவில்களை கட்டியது மன்னர்கள், அதற்கு உதவி செய்தது, உழைப்பு கொடுத்தது... வியர்வை கொடுத்தது... வீரியம் கொடுத்தது... கல் சுமந்தது மண் சுமந்தது எல்லாம் பிராமணர் அல்லோதோர். ஆனால் பூசை செய்வது மட்டும் பிராமணர்களா? கல்சுமந்து மண் சுமந்து கோவில் கட்டியவனுக்கு சாமியை சுமக்க, பூசை செய்ய தடையா?

வடநாட்டில் குறிப்பாக காசியில் கோவிலுக்கு வருகிறவர்கள் எல்லாம் அவரவர் பூசை செய்து போகிறார்கள். அதுபோல... இங்கேயும் அனைவரும்

சொன்னதோடு இல்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கும்பகோணம், சுவாமிமலை இடையே இருக்கின்ற திருப்புறம்பியத்தில் கோவிலில் குடிகொண்டுள்ள சிவனைப் போலவே வேறொரு விக்ரகத்தை கோவிலுக்கு வெளியே வைத்து... அதை அனைவரும் பூசிக்க ஏற்பாடும் செய்தார். இது மடங்களுக்கான அமைப்பில் சலசலப்பை உண்டு பண்ணியது. ஏற்கனவே நிதியாதாரம் இல்லாமல் நடைபோட்ட அமைப்பில் மதுரை ஆதினத்தின் கருத்தை மகாபெரியவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. "சூத்ரன் பூஜை பண்ணது அதுவும் தமிழில் பண்ணது ஏத்துக்க முடியாது" என்றார் மகாபெரியவர்.

மதுரை பெரிய ஆதினம் உரிமைப் பிரச்சினை கிளப்பியதும்... அதை மகாபெரியவர் சங்கராச்சாரியார் மறுத்ததும், 'மடங்களுக்கான அமைப்பு' மேலும் செயல்படுவதில் தடங்களை ஏற்படுத்தியது. சில வருடங்களில் அமைப்பில் செயல்பாடுகள் குறையத் தொடங்கின. சேற்றிலிருந்து பறித்து வந்த செந்தாமரைகள் போல வேததர்ம சாஸ்திர பரிபாலனசபை, ஆகமசிற்ப சதஸ், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை மாநாடு, மடங்களுக்கான அமைப்பு, என சமய ஒற்றுமைக்காக மகாபெரியவர் ஏற்படுத்திய ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் அவருடனேயே

போய்விட்டன.

அவரது காலத்துக்குப் பிறகு மடத்தில் இந்த ஸ்தாபனங்கள் பற்றி கவலைப்பட... அக்கறைப்பட யாரும் இல்லை. அந்த செந்தாமரைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வாடி... இப்போது சுண்டிச் சுருங்கிவிட்டன. மகாபெரியவர் என்ற மகாபுருஷரோடு என்னுடைய அனுபவங்களை சிலபல அத்தியாங்களில் படித்திருப்பீர்கள். ஆதிசங்கரரில் ஆரம்பித்து மகாபெரியவருடனான அனுபவங்கள் வரை பகிர்ந்து கொண்டாயிற்று. இப்போதைய சங்கராச்சாரியாருடனான சிலவற்றை தக்க சமயத்தில் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

அடுத்து...?

அடுத்து உங்களுக்கு நான் அறிமுகப்படுத்தப்போகிறவர் ஆதிசங்கரரின் அத்வைதம் மீது வேதாந்த ஆயுதம் பாய்ச்சியவர் அவர் யார்?

அதற்கு முன்...

சோழச்சக்கரவர்த்தி ராஜராஜ சோழனின் தனயன் ராஜேந்திர சோழன்... தன் தந்தையின் வெற்றிகளைக் கண்டு பூரித்துப்போனதோடு மட்டுமல்ல... அப்பாபோல நாமும் இந்த தரணி வெல்ல வேண்டும். நம்மை பலரும் பரணி பாடவேண்டும். தந்தை தஞ்சையில் கட்டிய கோவிலைப் போன்றே தானும் கட்டவேண்டும் என நெஞ்சுக்குள் வேட்கையை வெறியாக எரியவிட்டான். விளைவு? படைகளை கிளப்பினான். திக்கெட்டும் வெல்லப் புறப்பட்டவன் வட இந்தியாவை நோக்கிப் படையெடுத்தான். பலநாட்கள் கடந்த அவனது படை கங்கை கரையை முட்டியது. கங்கை கொண்ட சோழன்... அங்கே ஒரு வேத விற்பன்னரை சந்தித்தான்.

அவரது சாஸ்திர விளக்கங்கள் அறிவு

சார்ந்த கருத்துக்களைக் கேட்ட ராஜேந்திர சோழன்... இந்த வித்வானை நம்முடன் அழைத்துச் சென்றால்தான் வெற்றி முழுமைப்படும் என்ற முடிவுக்கு வந்தான். அவர்தான் நாதமுனி. இன்றும் உத்திரபிரதேசத்தின் கோரக்பூரில் நாதமுனியின் உபதேசத்தைப் பின்பற்றுகின்ற “நாதபந்துக்கள்” என்ற பிரிவினர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

நாதமுனியை மிகுந்த மரியாதையோடு தென்னகம் அழைத்து வந்த ராஜேந்திரசோழன் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் அமைத்ததோடு... நாதமுனியை தனது ராஜ ஆலோசகராக உபதேசம் செய்பவராக வழிபட்டான்.

சோழனுக்கு உபதேசங்கள் செய்ததோடு... பல வேத நூல்களையும், உபநிஷதுகளையும் ஆழ்ந்து கற்ற நாதமுனியை வேதமுனி என்றே சொல்லலாம். பல ஸ்லோகங்கள் பண்ணிய நாதமுனியின் பேரன்தான் ஆளவந்தார்.

நாதமுனியின் பரம்பரைக்கும், சோழ ராஜாக்கள் பரம்பரைக்கும் தலைமுறை தாண்டிய சம்பந்தம் தொடர்ந்தது. ஆளவந்தாரும் தன்காலத்தில் சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு ராணுவ ஆலோசகராக அமர்ந்தார். சோழனின் யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை, கப்பற்படை, ஆகியவற்றுக்கு ஆலோசனை செய்யும் முக்கியமான பொறுப்பில் அமர்ந்திருந்த ஆளவந்தாரை... சமய சம்பந்தாய விஷயங்களுக்காக தாத்தாவான நாதமுனி பலதடவை அழைத்தார்.

புண்டரீகாசஷர், முருகை காவலப்பன் என பல தூதுவர்களின் வற்புறுத்தலுக்குப் பிறகும் நாதமுனியின் உபதேசத்தை கேட்க மறுத்துவிட்டார் ஆளவந்தார். இப்பேற்பட்ட ஆளவந்தாரின் பேத்திக்கு பிள்ளையாக மலர்ந்தவர்தான்... அதாவது ஆளவந்தாரின் பேரன் திருமலை நம்பியின் தங்கையான பூமிபிராட்டி என்பாருக்கு மகனாக வந்து உதித்தவர்தான்

விசிஷ்டாத்வைதம் கண்ட ஸ்ரீராமானுஜர். ஒடுக்க வந்தவர்தான் ஸ்ரீராமானுஜர்.

ராமானுஜர் எப்படிப்பட்டவர் என உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த ஓர் வடமொழி கவிதை எவ்வளவு தகவல்களை தேக்கித் தருகின்றது பாருங்கள்,

“பாஷண்ட த்ருமஹண்ட தாவதகனாஹா சார்வாக சைலாஹனிஹி
பௌத்த த்வாந்தத் நிராஸ வாஸரபதிஹி
ஜைனேப கண்ட்டிர வஹா
மாயாவாதி புஜங்க பங்க கருடஹா
த்ரைவித்ய சூடாகணிஹி...”

என்று போகும் இந்த கவிதையின் கருத்து என்ன தெரியுமா? அந்த காலத்தில் சுடுகாட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு மண்டை ஓடுகளை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பூசை செய்யும் ஒரு ‘பயம்’ தரும் வழிபாட்டு முறை பரவிக்கிடந்தது. இப்படிப்பட்ட மண்டை ஓட்டு வழிபாட்டு முறையை எரிக்க காட்டுத்தீயாக வந்தவர். ‘சார்வாகன்’ என்பவரின் உபதேசப்படி தெய்வமே இல்லை எனலாம். மூடர்களின் கற்பனை மனிதர்கள் வாழப்பிறந்தவர்கள். தெய்வத்தை கும்பிட்டு வாழ்நாளை வீணாக்காதீர்... என்ற கொள்கை பிடிப்பில் வந்த நாஸ்திகர்கள் இருந்தனர். மலை போன்ற இந்த நாஸ்திகர்களை நசுக்க இடியாய் வந்தவர் பரப்பினார். அந்த இருட்டை கிழித்து வேத வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்திய உதயசூரியனாக வந்தவர்.

ஜைனம் என்னும் யானையை அடக்க சிங்கமாக புறப்பட்டவர். மாயாவாதம் என்னும் துன்பம் தருகின்ற கொடிய மலைப்பாம்பினை கொத்தி கொலை செய்யவந்த வைணவ கருடன்...

இப்படியாக மண்டையோட்டு வழிபாட்டு கலாச்சாரம், நாஸ்திக கூட்டம், பௌத்த இருட்டு, ஜைனம் என்ற யானை, மாயாவாதம் அதாவது ஆதிசங்கரர் போதித்த அத்வைதம் என்கின்ற மலைப்பாம்பு ஆகியவற்றை அடக்கி

இவர் என்ன சொன்னார்...? செய்தார்...?

காட்டுத்தீயாக... இடியாக, உதய சூரியனாக, சிங்கமாக, கருடனாக வர்ணிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமானுஜர் தன் சிறுபிராயத்திலேயே வேத, உபநிஷத்துக்களை அத்யயனம் செய்ய ஆரம்பித்தார். ராமானுஜர் ஸ்ரீபெரும்பத்தூரில் அவதரித்ததாக தகவல்கள் பரவியிருந்தாலும்... தான் எழுதியுள்ள எந்த க்ரந்தத்திலும் தன் சொந்த ஊரான ஸ்ரீபெரும்புதூரைப் பற்றியோ... அங்கே அமைந்திருக்கும் பெருமானைப் பற்றியோ எந்த ஒரு தகவலையும் ராமானுஜர் குறிப்பிடவில்லை. இன்னொன்று... தமிழ் மொழியில் எந்த க்ரந்தத்தையும் அவர் அருளிச் செய்யவில்லை. வேத உபநிஷத்துகளோடு தன் முன்னோடிகளான நாதமுனி, ஆளவந்தார் பற்றியும் கசடற கற்றார் ராமானுஜர்.

நாதமுனிகளைப் பற்றி ஆளவந்தார் அருளிய ஸ்லோகம் ஒன்று,

“ஜனித்வா வம்ஸே மாதிக்யா கேஸதாம்
சுசீனாம் சுத்தாநாம்
சித்சுதிது ஈஸ்வர தத்வ விஷதாம்...”

பிறக்கும்போதே புகழ் பொருந்திய வம்சத்திலே வந்த நாதமுனிகள்... ‘சித்’ ஆகிய ஜீவாத்மா, அசித்தாகிய ஜடப்பொருளான உலகம், ஈஸ்வரனாகிய ப்ரம்மம் மூன்றும் மெய்யானவை என்றார். அதாவது மாயாவாதத்துக்கு எதிரான சிந்தனையை வெளியிட்டார்... என அந்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார் ஆளவந்தார்.

இதைக்கற்ற ராமானுஜர்... உபநிஷத்துக்களில் ஊறித்திளைத்தார்.

“நஸந்த்ரீசே திஷ்டதீ ரூபமஸ்ய

நசக் குஹா பத்யயீ

கஷ்யனயேனம் ஹ்ருதா மனிஷா
மனசா அபிகிருப்தஹா யயேனம் விதுஹீ
அமிர்தா ஸ்தே பவந்தீ...”

என்று செல்கின்ற உபநிஷத்து ஸ்லோகம்
சொல்வது என்னவென்றால்...
பகவானுக்கு உருவம் கிடையாது.
அருபமானவன். இதை ஏற்றுக்கொள்ள
முடியவில்லை என்றால், உனக்கு
வேணுமெனில் உன் மனதுக்குள் அவனை
உருவம் உடையவனாக நினைத்துக்கொள்.
அவன் உருவத்தை (Mental Vision)
தியானித்துக் கொண்டிரு... என்கின்றது.

நதமுனிகள் சொன்னதையும்
உபநிஷதுகள் சொன்னதையும் ராமானுஜர்
தன் வேதாந்த அறிவில் விதைத்து
முழுமூச்சாக சிந்தித்து முளைக்க வைத்தார்.
அதுதான் விசிஷ்டாத்வைதம். அது என்ன
சொல்கின்றது?

உலகில் எதுவுமே மாயை என்பது
தவறு. பகவானுக்கு ரூபம் உண்டு. அவன்
வைகுந்தத்தில் வசிக்கின்றான். அவன்தான்
ஜீவாத்மாவாகிய நம்மையும்,
உலகத்தையும் படைத்தான். பகவானின்
உருவம் மனசு கற்பித்ததில்லை. அவன்
நிஜமான உருவம் கொண்டவன். பக்கத்தில்
பிராட்டியோடு... வைகுண்டத்தில்
இருக்கும் பகவானை நாமெல்லாம்
தியானிக்க வேண்டும் என்பதுதான்
ராமானுஜ உபதேசம்.

இவ்வாறு... புது தத்துவத்தை
முரசறைந்த ராமானுஜர் இதை
நிலைநாட்டுவதற்கும்... பரப்புவதற்கும் பல
பயணங்கள் மேற்கொண்டார்.
உபநிஷத்தின் வியாக்யானமான
ப்ரம்மசூத்திரம் முக்கியமான வேதாந்த
நூல். இதைப்படித்து உரை எழுதுவது
அதாவது பாஷ்யம் பண்ணுவது
மிகக்கடினமான காரியம். சமஸ்கிருத
மேதாவிலாசமும், ஞான சித்தியும்
வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் மட்டுமே இதை
பண்ணமுடியும்.

அப்படிப்பட்ட ப்ரம்ம சூத்ரத்துக்கு சங்கரர்
உரை எழுதினார். அது சங்கர பாஷ்யம்
எனப்பட்டது. மத்வர் உரை எழுதினார்.
அது மத்வ பாஷ்யம் என
அழைக்கப்படுகிறது. அதே ப்ரம்ம
சூத்ரத்துக்கு ராமானுஜரும் உரை
எழுதினார். ஆனால்... அது ராமானுஜ
பாஷ்யம் என அழைக்கப்படாமல் “ஸ்ரீ
பாஷ்யம்” என மேன்மையோடு
அழைக்கப்படுகின்றது.

இந்த பாஷ்யத்தை படைப்பதற்காக...
காஷ்மீர் பயணித்த ராமானுஜர் அங்கே
போதாயணரைப் பார்த்தார். இன்றைய
தட்பவெப்ப நிலையிலேயே
இந்திரியங்களை நடுங்கச் செய்யும்
காஷ்மீர்... பல நூற்றாண்டுகள் முன்பு
எவ்வளவு பனிக்கட்டிகளை மடியில்
கட்டிக்கொண்டிருக்கும். அப்பேற்பட்ட
இடரிலும் போதாயணரை பார்த்து
அவரிடத்திலே ப்ரம்மசூத்ரத்தை
வாங்கினார் ராமானுஜர்.

ராமானுஜர் ப்ரம்மசூத்ரத்தை பாஷ்யம்
பண்ணப்போகிறார், அதில்
சங்கரபாஷ்யத்துக்கு பதிலடி கொடுப்பார்
என கருதிய அத்வைதிகள் சிலர்
ராமானுஜருக்கு ப்ரம்மசூத்ரம் கிடைக்காமல்
செய்வதற்கான வழிகளையும் காஷ்மீர்
வரை சென்று மேற்கொண்டனர்.

சீப்பை ஒளித்து வைத்தால்
கல்யாணம் நிற்குமோ? போதாயண
விருத்திக் காரர் என்ற காஷ்மீரத்து
ஞானியிடமிருந்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு
ப்ரம்ம சூத்ரத்தை வாங்கி அதற்கு பாஷ்யம்
அதாவது உரை எழுதினார் ஸ்ரீராமானுஜர்.
இங்குதான் ராமானுஜரைப் பற்றி இரு
வேறு கருத்துக்கள் ஆரம்பிக்கின்றன. தான்
அருளிய ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் முதலிலேயே...

“பகவத் பலன தானக்ருதாம்
விஸ்தீரணாம் ப்ரம்ம சூத்ர வ்ருத்திம்
பூர்வாச்சாரியாஹா சஞ்சிக்ஷபூஹி
தன்மதானு சாரேந சூத்ரா அக்ஹதாரீ
வியாக்யாஸ்யந்தே...” ---தொடரும்.

மனுமுறைகண்ட வாசகம்

நற்சிந்தனை - தொடர்-14

முனைவர்.பா.மஞ்சளா - தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

S.S.M. Arts & Science College - Komarapalayam - Namakkal District

37. பெரியோர் பாட்டில் பிழை சொன்னேனோ ...

கற்றது கை மண் அளவு
கல்லாதது உலகளவு
உற்ற கலைமடந்தை
இன்னும் ஒதுகிறாள்

என்பார் ஓளவையார், கல்வியறிவு பெற்றுவிட்டால் எல்லாவற்றையும் நாம் கற்று முடித்துவிட்டோம் என்னும் ஆணவம் கூடாது. இந்த உலகில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துறையில் வல்லவர்கள். அனைத்து துறையில் வல்லவர்கள் யாரும் இல்லை. வள்ளுவரின் குறளுக்கு முதலில் சங்க பலகை ஏற'அங்கீகாரம்' இல்லை, அவரது பாடலை பிழை என்று கூறி நிராகரித்தனர் புலவர்கள். பின்னர் ஓளவையார் வந்து இறைவனிடம் வேண்ட, குறள் பொற்றாமரை குளத்தில் இருந்து வெளி வந்ததாக செய்தி அறியலாம். அதைப்போன்று வள்ளலார் பாட்டில் பிழை கூறி, அதை தவறு என்று உணர்ந்து பின்பு அவரது மாணவராக சேர்ந்து புகழ் பெற்றவர் தொழுவூரார்.

அருட்பா, மருட்பா போராட்டம் நடந்து அதில் வெற்றி பெற்றவர் வள்ளலார். அவரது பாடல்கள் எல்லாம் படிக்க படிக்க மனதை உருக கூடியது. கற்றறிந்து, படித்து மகிழும் தன்மையில் அமைந்தது. அதில் வரும் ஆறாம் திருமுறை பாடல்கள் எல்லாம் மரணமில்லா பெருவாழ்வு பற்றியது. நம்மில் பலருக்கு,

மரணத்தை பற்றிய அச்சமும் பயமும் உண்டு. பிறந்தவர் அனைவரும் செத்து மடிவார்கள் என்பது அவர்களுடைய சித்தாந்தம். அதனால் இறப்பு இல்லை, அதை வெல்ல முடியும் என்று கூறுவார்களை கண்டால், பைத்தியமாக தான் தெரியும். அதனாலேயே வள்ளலார் கூறிய கருத்துகளை அவர்களால் ஏற்க முடியவில்லை, செத்தால் தான் சிவலோகம் தெரியும் என்பார்கள், ஆனால் வள்ளலார் உயிருடன் இருக்கும்போது இறைவனை உணர்ந்து, அவருடன் இரண்டறக் கலக்க வேண்டும் என்றார். அதை உணர்த்து அவரது மொழியை கேட்டு அதன்படி நடந்தால் நாமும் மரணமில்லா பெருவாழ்வு வாழலாம்.

“கற்றவரை யொரு நாளும் பழிக்க வேண்டாம்” என்று உலக நீதியில் கூறுவார்கள். நம் உடலானது அழியும் பொருட்கள் கொண்டது. அதனுள் அழியாத ஆன்மா உள்ளது. அழியும் பொருளை அழியாப் பொருளாக ஆக்க நம் உடலில் உள்ள அசுத்த அணுக்களைச் சுத்த அணுக்களாக மாற்றி உடலை சித்த தேகம் பிரணவ தேகம் ஞான தேகம் அகிய மூன்று தேகங்களைப் பெற்று மரணத்தை வெல்ல வேண்டும்.

காயசாதனம் என்பது உடற்பயிற்சி அன்று. அது ஆன்மாவை வளர்கிறது. உடலை முற்றிலும் மாற்றி ஞான தேகமாக வளர்க்கும் ஒரு கருவி. மேலும் வள்ளலார் தனது உரை நடை பகுதியில் மிக விளக்கமாக உடலை பாதுகாப்பான முறையில் மரணமில்லா பெருவாழ்வு வாழ

வைக்கும் சித்த மருத்துவ குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார். அவரது பசித்திரு, தனித்திரு, விழித்திரு என்பது மரணத்தை வெல்லும் திறவுகோல்.

பசித்திரு என்பது உண்ணாவிரதமன்று. வள்ளலார் கூறும் பசித்திரு, உடல் சுகம், நாவு சுகம் பெற உண்ணாமல், உயிர் வாழ மட்டுமே உணவு உண்ண வேண்டும். மனிதன் உயிர் வாழும் காலத்தில் ஆகாரத்தால் ஒன்பது பங்கு மரணம் வருகிறது என்கிறார். ஆகாரம் 1/2 என்பர். அரை என்பது ஒரு நாளைக்கு இரண்டு வேளை மட்டுமே உண்ண வேண்டும். வயிற்றில் அரை அளவு உணவும், கால் வயிறு நீர், கால் வயிறு காற்று இருக்க வேண்டும் வயிறு முட்டும் அளவு சாப்பிடக் கூடாது. தராசு முனைப்போல் அளவறிந்து உண்ண வேண்டும். நாம் அதிகம் உண்டால் அதை ஜீரணம் செய்ய நமது உடலில் அதிகக் கனல் தேவைப்படும். இந்த அதிகமான கனலினால் உடலில் உள்ள ஜலம் சுண்டி மரணம் ஏற்படும் என்று வள்ளலார் கூறுகிறார்.

தனித்திரு என்பது மனதுக்கு இன்பம் தருவதாகும். கடவுள் சிந்தனையுடன் தனித்திருந்தால் பேரின்பம். ஆரவார சூழ்நிலையில் மனதில் இறையுணர்வு பிறக்காது. சாகாத கல்வி பயிலத் தனித்திருத்தல் அவசியம். இதற்காக காட்டிற்கோ மலைக்கோ ஓடி ஒளிய வேண்டாம். மக்கள் மத்தியிலேயே வாழ்ந்து அவர்களுக்குத் தொண்டாற்றி உள்ளொளி பெருக்குவதை வேண்டி அடிக்கடி தனித்திருத்தலையே வள்ளலார் தனித்திரு என்று குறிப்பிடுகிறார்.

விழித்திரு என்பது மனிதனுக்கு தூக்கம் 1/8 அரைக்கால் என்பது ஒரு நாளுக்கு மூன்று மணிநேரம் தான் தூங்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். நாம் வாழ் நாளில் பாதி நாட்கள் தூக்கத்தில் கழித்து வருகின்றோம். அதிக தூக்கத்திற்குக்

காரணம் உணவும் உடலில் ஏற்படும் அசதியும் ஆகும். நாம் தூங்கி விழித்தவுடன் தேகத்தில் ஒரு புத்துணர்வு ஏற்படுகின்றது. அதற்குக் காரணம் நாம் தூங்கும் போது நமது மூளையில் ஆல்பா பீட்டா என்ற ஒளிக்கதிர்கள் தோன்றுகின்றது. இது விஞ்ஞானம் கூறும் தகவல் 6 மணி நேரம் தூங்கினால் எவ்வளவு புத்துணர்வு கிடைக்கமோ அந்த அளவு ஒரு மணி நேரம் சரியான முறையில் தியானம் செய்தால் நமக்கு பலன் கிடைக்கும். எனவே தியானம் செய்தால் நமது தூக்கம் குறையும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் தவம் தியானம் செய்து பழகினால் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழலாம் என்பது வள்ளலார் கருத்து.

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றும் நாம் நீண்ட நாள் வாழும் சாகாத அருமருந்து. இதை சரியான முறையில் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் நமக்கு மரணமில்லா பெருவாழ்வு கிடைக்கும். ஏனெனில் இந்த மூன்று எழுத்தில் உள்ள முதல் எழுத்தை ஒன்றாக சேர்த்து படித்தால் “பதவி” என்று வரும். இறைவன் என்னும் அரும் பதவி கிடைக்க நமது அருள் என்னும் சாவி இருந்தால் தான் முக்தி என்னும் இடம் கிடைக்கும். முன்னோர்கள் எப்போதும் முன்னோடிகள் அவர்களின் பாடல்களில் இருக்கும் பொக்கிஷமான கருத்துகளை தேடிச் சென்றால் புதையல் கிடைக்கும்.

38. தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ !

வள்ளலார் பற்றிய கருத்து பதிவுகள் ஏராளமாய் உள்ளது. தமிழறிஞர், யோகி, ஞானி, சித்தர், மூலிகை மருத்துவர் என பல்வேறு வடிவத்தில் அவரை நினைக்கலாம். இந்து தர்மம் நான்கு முறையில் இறைவனை அடையும் முறையை கூறுகிறது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் இதில் வள்ளலார் கூறும் மார்க்கம் இறுதியாக உள்ள ஞானம் என்னும் சன்மார்க்கம். திருமூலர் காலத்தில் அரும்பிய சன்மார்க்கம், மாணிக்கவாசகர்

காலத்தில் மலர்ந்து, வள்ளலார் காலத்தில் மணம் வீச தொடங்கியது. முறைகள் முக்கியமில்லை இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற 'முனைப்பு' தான் முக்கியம். பொதுவாக இறைவனை அடைய ஒவ்வொரு வழிபாட்டு முறையிலும் ஒவ்வொரு விதமான முறை இருக்கும்.

அவரவர் வழிபாடுகள் அவர்களுக்கு 'உயர்வு'. வழிகள் பலவகையாக இருந்தாலும் சேரும் இடம் இறைவனின் இருப்பிடம் தான். அதைப்போன்று தவம் செய்யும் வழிமுறைகள் பலவகையாக இருந்தாலும் இறைவனை அடையும் வழி ஒன்று தான். ஞானிகள் இறைவனை அடைய தவஞ்செய்யும் போது அதைக் கண்டு எளனமாக கிண்டல் செய்து, அவர்களது தவத்துக்கு கேடு உண்டாகுதல், போன்ற தவறான செயல்களை செய்வதால் நமது தவநிலையில் இருந்து தாழ்ந்து போகிறோம்.

தவத்தின் மேன்மையை விளக்க உதாரணமாக பகவான் திரு ராம கிருஷ்ணர் முதல் முதலில் விவேகானந்தரைப் பார்த்து கேட்ட முதல் கேள்வி, 'நீ உறங்குவதற்கு முன்பு ஓர் ஒளியைக் காண்கிறாயா?' என்று கேட்டார் அதற்கு அவர் ஆம்! என்றார் உடனே திரு ராம கிருஷ்ணர் ஆஹா! இவன் பிறப்பிலிருந்தே தியான சித்தன் என்றார்.

பரமஹம்சர் ஒவ்வொரு முறையும் நரேனுக்கு தியான நிலை பற்றி விளக்கும் போது அவர் மெய் மறந்து அதில் ஆழ்ந்துவிடுவார். அப்போது அவர் இந்த உலக உணர்வை மறந்து தனது உடல் உணர்வும் அற்று பல மணி நேரம் அப்படியே! இருக்கும் போது அவரை திரும்ப இவ்வுலக நிலைக்கு கொண்டு வர அவரது பக்தர்கள் படாத பாடு படுவார்கள். அவரை வேகமாக எழுப்பியும், அதில் அவர் எழுவில்லை என்றால் தடியால் அடித்தும்

மீளச் செய்வார்கள். இல்லையேல் குரு இவ்வுலகத்தை துறந்து நிரந்தரமாக சென்று விடுவார் என்ற உணர்வே அதற்கு காரணம்.

குருவுக்கு ஏற்படும் சமாதி நிலை கண்டு விவேகானந்தர் முதலில் நம்ப மறுத்து, நகைப்பதை கண்ட குரு, தனது தொடுதல் மூலம் அவருக்கு புலப்படுத்தி சக்தியின் தன்மையும் அதன் அருமையும் அறிய செய்தார். முதலில் பயந்த நரேந்திரன் பின்பு அந்த உணர்வு தனக்கு பிரபஞ்ச ஞானத்தையும் ரகசியத்தையும் அறிய வியப்பூட்டும் ஒன்றாக உள்ளது என்று உணர்ந்து தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் மீண்டும் வேண்டும் என தனது குருவிடம் வேண்ட, அவர் நீ யார் என்பதை அறிந்தால் அக்கணமே நீ இந்த உலகத்தில் இருக்க மாட்டாய், உனது பிறப்பின் நோக்கம் நிறைவு அடையும் வரை அந்த திட சங்கல்பம் யோக சமாதி நிலை உனக்கு வேண்டாம். உனது வெற்றிப் பயணம் முடிவு அடையும் நேரம் நானே உனக்கு சமாதி நிலையை உணர்த்துவேன் என்றார்.

சிறு வயது முதல் தியானத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட விவேகானந்த பரமஹம்சர் செய்த அந்த சமாதி நிலை தியானம் கண்டு முதலில் நகைத்தாலும் பின்பு சமாதி நிலையை ஒருவனை முக்தி அடைய செய்யும் நிலை என உணர்ந்து அதை அறிய ஆர்வம் கொண்டார். தவம் செய்பவரைக் கண்டு தாழ்வாக எண்ண வேண்டாம். அவர்களே நாளை உலகின் உயர்ந்த மகான்கள்.

39 . ஆலயக் கதவை அடைத்து வைத்தேனோ

ஆறு இல்லாத ஊர் அழகு பாழ், கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்னும் பழமொழிகளுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு ஊருக்கும் அழகு செய்வது நீண்ட நெடிய கோபுரம் உடைய கோயில், அழகிய கரைகளை உடைய ஆறு.

மக்களின் பக்தியை வளர்க்கும் நோக்கில் பண்டைய காலத்தில் கோயில்களை அதிகமாக கட்டினார்கள். நமது சமயத்தின் சின்னமாக கோயில்கள் விளங்கியது. திருமறைக்காட்டில் கோயில் கதவை திறக்கவும், முடவும் அப்பரும், சம்பந்தரும் பதிகம் பாடிய வரலாறும் உண்டு.

பெரியபுராணத்தில் பூசலார் இறைவனுக்கு கோயில் கட்ட பொருள் உதவி இல்லாத நிலையில், தனது மனதால் இறைவனுக்கே கோயில் கட்டுவார். ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்கு வேண்டிய பொருளை மனதால் வரவழைத்து அதனை கோயிலுக்கு கட்ட பயன்படுத்தி, மனதால் கோயில் எழுப்பி அதற்குரிய குடமுழுக்கு நாளையும் குறித்து வைத்து இருப்பார். அந்நாட்டின் மன்னன் கட்டிய கோயில் குடமுழுக்கு நாளும் அதே நாளில் வந்தது. கடவுள் மன்னனின் கனவில் தோன்றி, நான் பூசலார் கோயில் குடமுழுக்குக்கு செல்வதாக, கூறி பூசலாரின் பக்தியில் நம்பிக்கை கலந்த அர்ப்பணிப்பு உணர்வை இந்த உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டினர். உள்ளம் பெரும் கோவில் பாடலுக்கு பூசலார் வாழ்வு ஒரு சரியான சான்று இதனைத் திருமூலரும்,

"உள்ளம் பெருங்கோவில் ஊன்உடம்பு ஆலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாசல் தெள்ளத் தெளிந்தோர்க்குச் சீவன் சிவமாகும் கள்ளப் புலன் ஐந்துங் காளா மணி விளக்கே "

- 1823

கோயிலுக்கும் ஆலயத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. 'கோ' என்னும் சொல்லுக்கு தமிழில் பல அர்த்தம் உண்டு. இந்த பாடலில் 'கோ' என்பது இறைவன் 'இல்' என்பது வீடு என்று பொருளில் வரும். இறைவன் இனிதாக உறையும் வீடு மனிதனின் உள்ளம் (இதயம்) அகும். அதுவே அவனது பிரியமான கோவில் அகும். ஆ என்ற சொல்லுக்கு பலபொருள் இருந்தாலும் ஆ என்பது ஆன்மா (உயிர்) 'லயம்' என்பதற்கு லயித்திருக்கும் இடம்.

இவ்வுடல் சதையாலும் பல்வேறு எலும்புகளும் கட்டப்பட்ட ஒரு கூடு. இறைவனுக்கு நமது உள்ளமே அவன் வாழும் கோயில் அதை சுற்றியுள்ள சதையால் அமைந்த உடல் தான் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள ஆலயம். வாயால் இறைவனின் புகழைப் பாடியும் மந்திரம் செபிக்கும் போதும் மனம் அதில் ஈடுபட்டு நமது தீய எண்ணங்கள் மறைந்து இறை உணர்வு மட்டுமே நிற்கும்.

ஒரு வீட்டுக்கு வாசல் வழியாகத் தானே உள்ளே செல்வது மரபு. அது போல இறைவனும் நாம் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி செய்யும் மந்திரத்தின் மூலம் நமது உள்ளே வந்து அகத்திலே நுழைகிறான். முற்றும் துறந்த ஞானிகளும், ஞான நூல்களைக் கற்றறிந்து தவ ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்ட துறவிகளுக்கு அவர்களின் ஆன்மா தான் சிவலிங்கம். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, இவை ஐந்தும் ஐம்புலன்கள் இவைகள் மனிதனை தவறு செய்ய தூண்டும் கருவிகள் எனவே, இவற்றை கள்ளப் புலன் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார்.

காளாமணி விளக்கு என்பது கோயில்களில் பயன்படுத்தும் மிக பெரிய விளக்கு (நீண்ட நேரம் எரியும் அணையா விளக்கு) புலனடக்கமே இறைவனை காணும் முதல் படி பின்னரே தியானம் தவம் யோகம் ஞானம் முதலியன, இதனை நாம் சரியான முறையில் கடைப்பிடித்தால் நீண்ட ஆயுளும் பின்னர் மரணமில்லா பெருவாழ்வும் பெறலாம். நமது மனிதனை அடக்கியாளும் விதத்தில் தான், இறைவன் நம் உள்ளத்திலே வாழும் 'ஒளி விளக்காக' திகழ்வான்.

40. சி வனடியாரைச் சீறி வைத்தேனோ

வள்ளலார் வாழ்ந்த காலத்தில் சைவ, வைணவ சமயங்கள் இடையை மிகப்பெரிய சண்டை இருந்தது. ஒரு மதத்தை சார்ந்தவர்கள் அடுத்த சமயத்தை

சார்ந்தவர்களை கோயில் உள்ளே வரக்கூடாது என்ற விதி முறையும் உண்டு. சீவனடியாரைக் கண்டால் பூச்சாண்டி என்று அழைக்கும் வழக்கமும் இருந்தது. சிறு குழந்தைகளை பயமுறுத்த பூச்சாண்டி வருகிறான். அவனிடம் உன்னை பிடித்து தந்துவிடுவேன் என்று மிரட்டி சோறு ஊட்டும் வழக்கமும் உண்டு. சிவனடியாரைக் கண்டால் பயந்து, பூச்சாண்டி வருகிறது என்று ஒடி மறைவார்கள். தங்கள் சமயத்தை உயர்த்தியும் மற்ற சமயத்தை தாழ்த்தியும் கூறும் வழக்கமே அக்காலத்தில் மேலோங்கி இருந்தது. இதனாலேயே சாதி சமய சண்டைகள் உச்சம் பெற்று மக்களை பிரிக்கும் கோடரியாக மதங்கள் விளங்கியது.

மதம் என்பது சடங்கு, மூடப்பழகம் நிறைந்த ஒன்றாக காணப்பட்டது. இறைமையின் உண்மையான விளக்கம் மறைக்கப்பட்டு போலியான வழிபாட்டு முறைகள் பின்பற்றி அதில் ஆயிரம் சண்டை சச்சரவுகள் தோன்றியது. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற கொள்கை மறந்து சமய சண்டையில் மக்கள் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு பிரிவினைக்கு காரணமாக மதங்கள் மாறின. இதை உணர்ந்து தான் வள்ளலார் அனைத்து மதத்தை சார்ந்த மக்களும் ஒன்றாக வழிபாடு செய்ய விக்கிரங்கள் இல்லாத வழிபாடு முறையான ஜோதி வழிபாட்டு முறையை கொண்டு வந்தார்.

அவர் அமைத்த சத்திய ஞான சபையில் எந்த விதமான ஆரவாரமும் இல்லாமல், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் இன்றி இறைவன் ஒருவனே ஆதாரம் என்ற அடிப்படையில் முழுமையான வழிபாட்டு முறையை தொடங்கினார். அவர் அன்று ஏற்றிய தீபம் இன்றும் சுடர் விட்டு அனைத்துலக மக்களுக்கும் ஒளியாக விளங்குகிறது.

சிவனடியாரின் சிறப்பை கூறும்

நூல்களின் வரிசையில் பெரிய புராணமே முதன்மை பெறும். சேக்கிழார் மிகவும் தெளிவாக அடியார்களின் வாழ்வையும், வாக்குகளையும் பதிவு செய்துள்ளார். அதில் வரும் மெய்பொருள் நாயனார் வரலாற்றில் போலி சிவனடியாராக வேடம் புனைந்து வரும் முத்துநாதனின் நோக்கம் மன்னரைக் கொல்ல வந்தாக இருந்தாலும் அவன் அணிந்து வரும் சிவனடியார் வேடத்தின் மதிப்பு உணர்ந்து, மன்னர் அவருக்கு சகல மரியாதையும் தந்து பத்திரமாக வழியனுப்பி வைப்பார். தன்னை கொல்ல வந்தவன் என்று தெரிந்தும் அதை பற்றி சிந்தனை செய்யாமல் வந்தவர் சிவனடியார் வேடத்தில் இருக்கிறார் என்ற ஒரேயொரு காரணத்தால் அவரை பாதுகாப்பான இடத்திலும் விட கூறுவார்.

மெய்யெலாம் நீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக் கையினிற் படைக ரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி மைபொதி விளக்கே என்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப் பொய்தவ வேடங் கொண்டு புருந்தனன் முத்து நாதன்.

பெரியபுராணம் வழியில் சிவனடியார் பெருமையை சிறப்பாக அறியலாம். நதிகளின் தோற்றம் வேறாக இருந்தாலும் அது கலக்கும் இடம் சமுத்திரம். அதுபோலவே சமயங்கள் வேறு வேறாக இருக்கலாம் வழிபாடு முறையும் மாறலாம். ஆனால் இறைவன் ஒருவனே என்ற உண்மையை உணர்ந்தால் எந்த சமயத்தின் சான்றோர்களையும் கண்டால் நாம் சீற்றம் அடைய மாட்டோம். அவர்களை நாம் போற்றுவோம்.

பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்கள்:

கடந்த ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக நமது இணைய நூலில் "நற்சிந்தனை" என்ற தலைப்பில் வள்ளலாரின் கருத்துக்களை எழுதிவருகின்ற ஆன்மநேயர் முனைவர் பா. மஞ்சளா (தமிழ்த் துறைத் தலைவர்) அவர்களின் பிறந்த நாள் வருகின்ற 08-05-2017 அன்று வருகின்றது. அவருக்கு "சன்மார்க்க விவேக விருத்தி" தமது பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றது. அவரும் அவரது சுற்றமும் சன்மார்க்க வழியில் நீடு வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

மே மாதத்தில் அன்று...

31-05-1858 - "பழமை பாராட்டலும், கண்ணோட்டம் செய்தலும், சுற்றந்தழுவலும் அவசியம் சமுசாரிக்கு வேண்டும்" என இரத்தின முதலியார் அவர்களுக்கு கடிதம் மூலம் வள்ளற்பெருமான் தெரிவித்தார்.

27-05-1860 - "பரமசிவத்தினிடத்தே மாறாது மனத்தை வைத்துக்கொண்டு புறத்தே ஆயிரம் பெண்களை விவாகஞ் செய்துக் கொள்ளலாம்" என இரத்தின முதலியார் அவர்களுக்கு வள்ளற்பெருமான் கடிதம் எழுதினார்.

07-05-1861 - வரதாசாரிய சுவாமிகளைக் கண்டால், "பாலும் நீரும் போலும் பார்ப்பன சினேகம்" என்று தான் தெரிவித்ததாக தெரிவிக்க வேண்டுமென வள்ளற்பெருமான் இரத்தின முதலியாருக்கு கடிதம் எழுதியனுப்பினார்.

23-05-1862 - "நான் கனவினும் தங்களை மறக்கின்றவனல்ல. மறந்தவனும்ல்ல. ஆனால் கால வேற்றுமையாலே நான் மறந்தவனாகத் தங்களுத் தோன்றுகின்றது, அவ்வாறு எண்ண வேண்டாம். இது சத்தியம்." என்று வேலுமுதலியார் அவர்களுக்கு வள்ளற்பெருமான் கடிதம் வரைந்தார்.

19-05-1864 - குழந்தை பேறு அடைந்ததை வாழ்த்தி இரத்தின முதலியார் அவர்களுக்கு வள்ளற்பெருமான் கடிதம் வரைந்து அனுப்பினார்.

23-05-1867 - வள்ளற்பெருமான் அவர்களால் சத்திய தருமச்சாலை தொடக்க விழா கண்டது. சாலை விளம்பரமும், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்க விளம்பரமும் ஒருங்கே வெளிவந்தது.

03-05-1868 - "பொன்னுரைக்கின்ற உரைகல் ஒன்று, வெள்ளியுரைக்கின்ற உரைகல் ஒன்று, இவைகளையும் இவைகளைக்கு அடுத்த தராசு முதலிய கருவிகள் வைக்கின்ற பை ஒன்று, இம்மூன்றும் வாங்கி பங்கியில் அனுப்ப வேண்டும். சுமார் 5

பலம் 8 பலம் நிறுக்கத்தக்க தராசு நேரிட்டாலும் அதனுடன் அனுப்ப வேண்டும்." என்று இரத்தின முதலியார் அவர்களுக்கு வள்ளற்பெருமான் கடிதம் எழுதினார். (தங்கம், வெள்ளி போன்றவைகளைத் தாமே உருவாக்கி அதன் தரத்தையும் எடையையும் அளந்து பார்க்க இவைகளை வேண்டி கடிதம் எழுதுகிறார்.)

26-05-1868 - உரைகல், தராசு போன்றவைகள் வந்து சேர்ந்துவிட்டதாக நன்றி தெரிவித்து இரத்தின முதலியார் அவர்களுக்கு வள்ளற்பெருமான் கடிதம் வரைந்தார்.

12-05-1872 - தமது உடல் பொருள் ஆவியை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரிடத்தில் முற்றிலும் ஒப்படைத்து, கல்பட்டு இராமலிங்கம் அவர்கள் வந்தன விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள்.

கண்மூடி வழக்கம்

கால்நடை வளர்ப்பு

மூடவழக்கங்களை மக்களாகிய நாம் பல்வேறு வழிமுறைகளில் பின்பற்றி வருகின்றோம். மூட வழக்கங்கள் எல்லாமே தொன்றுதொட்டு பரம்பரை வியாதிபோன்று நம்மை தொற்றிக்கொள்கின்றன. அதிலிருந்து மீள்வதென்பது அறிவுடமையால் மட்டுமே முடியக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. அறிவு விளங்குமிடத்தில் மூடம் செயல்படாது. மூடம் செயல்படும்போது அறிவு விளங்காது. எனவே அறிவு மார்க்கமான சன்மார்க்கத்தை பின்பற்றுதலே மூடம் ஒழிய சிறந்த வழிமுறையாகும்.

மக்கள் - தாங்கள் வாழும் வாழ்க்கையில் பின்பற்றும் மூட பழக்கத்தைப் போலவே தங்களைச் சார்ந்த கால்நடை பராமரிப்பு விவகாரங்களிலும் சில மூடவழக்கங்களை பின்பற்றுவது வேதனையளிக்கின்றது. முக்கியமாக மாடு வளர்ப்பில் ஈடுபடும் மக்களில் சிலர் அவற்றிற்கு ஏதேனும் நோய்கள் தொற்று ஏற்பட்டின் தாங்களாகவே எதையாவது செய்து கால்நடைகளை துன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றனர். விஞ்ஞான வளர்ச்சியடைந்த இந்த நூற்றாண்டில்கூட இன்னும் பழைய சிகிச்சைமுறைகளை தாங்கள் வளர்க்கும் மாடுகளுக்குச் செய்து கால்நடைகளை துன்புறுத்துகிறார்கள்.

கால்நடைகளுக்கும் எல்லா உணர்வுகளும் உண்டு. அறிவியலும் நவீன மருத்துவமும் முன்னேறி வரும் இக்காலத்தில் தவறான கருத்துக்களாலும், மூட நம்பிக்கைகளாலும் கொடிய மருத்துவம் செய்தல், தகுதியற்றவர்களால் மேற்கொள்ளும் மருத்துவத்தை தவிர்த்தல் வேண்டும். இச்செயல்களை விவசாயிகள் எக்காரணம் கொண்டும்

ஊக்குவிக்கக்கூடாது.

நாவரஞ்சி எடுத்தல்: கிராமங்களில் நாவரஞ்சி எடுத்தல் என்ற பழக்கம் உண்டு. இம்முறைப்படி தீவிணம் சாப்பிடாத கால்நடைகளின் நாக்கை வெளியே இழுத்து கத்தியால் சுரண்டி நாக்கின் மேலும் கீழும் உள்ள திசுக்களை அழித்து கொன்றுவிடுவார்கள். இதனால் வலி ஏற்பட்டு கால்நடைகள் அறவே தீவனம் சாப்பிடாது. இரண்டு நாட்கள் கழித்து தீவனம் சாப்பிட துவங்கும். நாக்கில் நாவரஞ்சி விழுந்துவிட்டது என இந்த கொடூர வைத்தியத்தை கையாளுகின்றனர்.

செலைக்குத்துதல்: 'செலைக்குத்துதல்' என்னும் வழக்கம் நாவரஞ்சி எடுத்தலை விட கொடுமையானது. இதன்படி தீவனம் சாப்பிடாத கால்நடையின் நாக்கினை வெளியே இழுத்து பிடித்துக்கொண்டு, நாக்கின் அடிப்பாகத்தில் காணும் ரத்தக் குழாயினை கூரிய ஊசி கொண்டு குத்தி விடுவார்கள். குத்திய இடத்தில் இருந்து ரத்தம் வெளியேறும். பின் வைக்கோலினால் கயிறு போல் தயார் செய்து நாக்கின் அடியில் இருந்து மேல்தாடை யோடு சேர்த்து இறுக்கி கட்டி விடுவார்கள். இதனால் கால்நடைகள் இரண்டு நாட்களுக்கு நாக்கை அசைக்க முடியாமலும், எச்சில் விழுங்க முடியாமலும் கொடூரமான துயரத்திற்கு ஆளாகும். பின்னர் தீவனம் சாப்பிட ஆரம்பிக்கும்.

வைக்கோல் எரிப்பு: அதிக நேரம் காளைகள் வேலை செய்வதாலும் தண்ணீர் குடிக்காமலும் இருந்தால் உடலில் நீர்ச்சத்து அளவு குறைந்து அவை கீழே விழுந்துவிடும். இதனை அறியாமல் மாடுகளின் அருகில் வைக்கோலை போட்டு கொளுத்துவார்கள். கண்களில் மிளகாய்

பொடியை தூவுவார்கள். வாலை பற்களால் கோரமாக கடித்து புண் ஏற்படுத்துவார்கள். தார் குச்சியின் நுனியால் மர்ம உறுப்பில் வலி எடுக்கும்படி குத்துவார்கள். இதனால் சில மாடுகள் சூடு தாங்காமலும், மரண வலியை தாங்க முடியாமல் கடும் துயத்துடன் எழுந்து விடுகின்றன. சில நேரங்களில் இப்படி செய்யும்போது அவை நினைவிழந்து இறந்து விடுவதும் உண்டு.

சுண்ணாம்பு பூச்சு: மாடுகள் சண்டையிடும்போதும், சில விபத்துக்களாலும் கொம்பு முறிவதும், கொம்பு கழன்று விழுவதும் இயற்கை. இதற்கு வைத்தியம் செய்கிறோம் என்ற பெயரில் கருப்பட்டி மற்றும் சுண்ணாம்பினை சேர்த்து அரைத்து காயமடைந்த கொம்பில் பூசி விடுவார்கள். போதாக்குறைக்கு தலை முடியை கொத்தாக எடுத்து கொம்பை சுற்றிலும் கட்டி விடுவர். பத்து நாட்கள் கழிந்து முடியை பிய்த்து வலுக்கட்டாயமாக இழுக்கும் போது கால்நடைகள் சொல்லொண்ணாத துயரங்களை அனுபவிக்கின்றன.

எருக்கம்பால் நச்சு: கறவை மாடுகள் சினைப்பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால், கர்ப்பப்பையின் வாய்ப்பகுதியான பெண் உறுப்பில் எருக்கம் பாலை இடுவார்கள்.

சில கால்நடைகள் நோயின் காரணமாகவோ அல்லது நச்சு தாவரங்களை உண்பதாலோ சோர்ந்தும், உடல் சிலிர்ப்புடன் காணப்படும். இதனை தவறாக புரிந்து கொண்டு ஓணான், மாட்டின் மேல் விழுந்துள்ளது எனக்கருதி, துண்டு துணியை கழுத்தில் இறுக்கி கட்டி விட்டு மூச்சு விட முடியாமலும், நாக்கை வெளியே தள்ளும் அளவுக்கு கொடுமை செய்வர்.

வெந்த புண்ணில் வேல்: கால்நடைகளுக்கு கோமாரி நோய்

தாக்கினால் கால் குளம்புகளில் புண்கள் ஏற்படும். இப்புண்ணில் பினாயில் கிருமி நாசினியை ஊற்றுகின்றனர். இதனால் புண் வெந்து மாடுகளுக்கு மேலும் வேதனையை தரும். இக்கொடூரமான சிகிச்சை முறைகள் எல்லாம் முறையானவை அல்ல. இவற்றால் ஏற்படும் வேதனைகளை வாயிருந்தால் கால்நடைகள் சொல்லி நொந்து சாபமிட்டிருக்கும். இக்கொடூர காரியங்களில் நெஞ்சில் ஈரமில்லாத மனிதர்கள் சிலர் ஈடுபடும்போது சன்மார்க்கம் இன்னும் கிராம மக்களிடையே பரவவில்லையே என்ற குற்றம் நம்மை வந்து சூழ்கின்றது.

மேலும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் சில தீய பழக்கங்களும் கால்நடை வளர்ப்பில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அதில் ஒன்று சினை ஊசி போடுதல். சினை ஊசி போடுவதால் நமக்குத் தேவையான பெண் கன்றை தேர்வு செய்யலாம் என்ற மூடவழக்கம் இன்றும் மக்களிடையே உள்ளது. அறிவியல் பூர்வமாக அவ்வாறு தேர்ந்தெடுப்பது இயலாத ஒன்று. சினை ஊசியினால் கன்றுகளை பெற முற்படுவதால், காளையின் மூலம் உடலுறவு கொள்ள முடியாமல் பசுவினங்கள் தங்களது இயற்கை வேட்கையை தீர்க்கமுடியாமல் மனதளவில் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே கருணையுள்ள மேய்ப்பாளர்கள் இம்முறையினை கைவிட வேண்டும்.

மாடு உறுப்பு போட்டால் அதனை பால் மரம் பார்த்து கட்டுவது என்பதும் மூட வழக்கமாக உள்ளது. அம்மரத்தில் அவ்வுறுப்பை கட்டினால்தான் பசு அதிக பால் கறக்குமென்ற அறியாமையை நாம் மக்களிடையே இன்றும் காணலாம். இந்த மூட வழக்கத்தினையும் ஒழித்து, அவ்வுறுப்புகளை ஆழமாக குழித்தோண்டி புதைப்பதே அறிவுள்ள செயலாகும்.

இப்படிப்பட்ட கண்மூடி வழக்க மெலாம் மண்மூடிப் போகவேண்டும்.

சத்விசாரம்

தி.ம.இராமலிங்கம்

**அவதாரங்கள் எல்லாம் தத்துவம்
சம்பந்தமுடையது என்றால்...?**

கிருஷ்ணன், ராமன் உட்பட பத்து அவதாரங்கள் மற்றும் நாம் எவற்றை எல்லாம் அவதார பிறப்புகள் என்கிறோமோ அவையெல்லாம் மெய்ப்பொருளை விளக்க வந்த கதாபாத்திரங்கள். கதாபாத்திரங்களே உண்மை அல்ல. அந்தந்த கதாபாத்திரங்களைத்தான் நாம் தத்துவம் என்கிறோம். இந்தியாவில் அல்லது உலகில் தோன்றிய அனைத்து ஞானிகளும் தத்துவ ஞானிகளே. ஒரு சிலரே மெய்ஞ்ஞானிகள் ஆவர். மெய்ஞ்ஞானத்தை விளக்க முற்படும்போது தத்துவங்கள் பிறக்கின்றன. அந்த தத்துவங்களை விளக்க கதாபாத்திரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அக்கதாபாத்திரங்களின் முக்கியமானவர் அவதாரங்களாக அல்லது கடவுளாகவே பார்க்கப்படுகின்றன.

தத்துவ ஞானிகள் எல்லாம் மெய்ஞ்ஞானத்தை இன்னது என கற்பனை செய்து ஏதேனும் ஒரு மொழி கொண்டு அதனை விளக்கி இதுதான் மெய்ஞ்ஞானத்தின் தத்துவம் என நிறுத்துவர். பிரமம் ஒன்றுதான்... ஆனால் அதன் தத்துவம் / விளக்கம் பலவாகி அவைகளே பல்வேறு மதங்களாக இன்று உலகில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. மொழி தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் தமது சிந்தனைகள் மூலம் தத்துவங்களை உருவாக்கிவிட முடியும். எனவே தத்துவங்களுக்கு புறம் என்கின்ற மொழி தேவைப்படுகின்றது. மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு அகம் மட்டுமே பிரதானம். மெய்ஞ்ஞானம் பேசாது, எழுதாது. எல்லாம் தமக்குள்ளே

கண்டு ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும். மெய்ஞ்ஞானம் மௌனத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்தும்.

**வள்ளற்பெருமான் தத்துவஞானியா?
அல்லது மெய்ஞ்ஞானியா?**

வள்ளற்பெருமான் தத்துவ ஞானியாகவும், மெய்ஞ்ஞானியாகவும் இருப்பதோடு அவர் சுத்தமெய் ஞானியாகவும் திகழ்கின்றார். இம்முன்று நிலைகளையும் இவரில் நாம் காணலாம். இவ்வுலகில் இம்முன்று நிலைகளிலும் திகழ்கின்ற ஒரே ஞானி இவர் ஒருவரே.

தாம் கண்ட அனுபவத்தை புறத்தே தருமச்சாலையாகவும், ஞானசபையாகவும், சன்மார்க்க சங்கமாகவும், ஆன்ம கொடியாகவும், வெள்ளாடை மேனியாகவும், திருவருட்பாகவும், உரைநடையாகவும், பேருபதேசமாகவும் வெளிப்படுத்தியவர். இவ்வாறு தமது அனுபவத்தை மக்களுக்கு புறத்தே தெரிவித்ததால் இவர் ஒரு தத்துவஞானியாக திகழ்கின்றார். தமது மனம் மற்றும் ஜீவ செயல்பாட்டால் தத்துவஞானியானார்.

இதுவரை யார் ஒருவரும் அறிந்திடாத, தெரிவித்திடாத ஒருமைப் பொருளாம் இறைவனை தம்முள்ளே கண்டு பேரானந்தம் கொண்டு அவ்விறைவனுக்கு “அருட்பெருஞ்ஜோதி” என்றும் பெயர் சூட்டியதால் இவர் மெய்ஞ்ஞானியுமாவார். தமது ஆன்ம செயல்பாட்டால் மெய்ஞ்ஞானியானார்.

இதுவரை யார் ஒருவரும் கண்டிராத முத்தேக சித்தியை கண்டுணர்ந்து, அத்தேக சித்திகள் மூன்றினையும் அடைந்து தமது

இறைவனின் செயல்பாட்டால் சுத்தமெய் ஞானியானார்.

தத்துவம் அனைத்தும் தனித்தனி கடந்தேம்
தத்துவா தீதமேல் நிலையில்
சித்தியல் முழுதும் தெரிந்தனம் அவைமேல்
சிவநிலை தெரிந்திடச் சென்றேம்
ஒத்தஅந் நிலைக்கண் யாமும்எம் உணர்வும்
ஒருங்குறக் கரைந்துபோ யினம்என்
றத்தகை உணர்ந்தோர் வழத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் சோதிஎன் அரசே.
- 4623

சுத்தமெய் ஞானியான வள்ளற்பெருமான்
ஏன் தத்துவஞானி அளவிற்கு தாழ்ந்து
வரவேண்டும்?

வள்ளற்பெருமானுக்கு நம்மீதும்
உலக உயிர்கள் மீதும் உள்ள கருணையே
காரணம்.

“...ஏன் உரைத்தேன் இரக்கத்தால்
எடுத்துரைத்தேன் கண்டிர்
யானடையும் சுகத்தினைநீர்
தான்அடைதல் குறித்தே.” - 5594

தாம் மட்டும் சுத்தமெய்ஞ்ஞானியாகி
மௌனத்தில் ஆழ்ந்துவிட அவர்
விரும்பவில்லை. தன்னைப் போல பிறரும்
ஆகவேண்டுமென எண்ணியதால்
தத்துவஞானியாகவும் தன்னிலை
இறங்கினார். தன்னிலையை
தாழ்த்திக்கொண்டதாலே அவருக்கு
“வள்ளலார்” என்கின்ற சிறப்பும்
கிடைத்தது. இச்சிறப்பு அவர் மாணவரால்
கிடைத்ததாக இருந்தாலும், அதன்
சூட்சுமம் இறையருளால் நடத்தப்பட்டது.

வள்ளற்பெருமான் உருவாக்கிய
தத்துவங்களால் என்ன நன்மை
கிடைக்கும்?

இவ்வுலகில் பலரால்
ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு
தத்துவங்களும் அதனதன் பயனை
கொடுத்தே தீரும். நாம் எந்த தத்துவத்தை

கடைபிடித்து ஒழுகுகிறோமோ,
அத்தத்துவத்தை அருளிய அம்மகானின்
நிலையினை நாமும் அடையலாம்.

“பெரியபுராணத்தில் குறித்த 63
நாயன்மார்களும் மற்ற நாயன்மார்களும்
தத்துவங்களே யொழிய வேறில்லை. அதை
அதை விசாரித்து அனுஷ்டித்தால், அது அது
ஒவ்வொரு சித்தியைக் கொடுக்கும்.
இதுபோல சைவத்தில் சொல்லுகின்ற
சௌராதி சண்டை பரியந்தமும்* தத்துவமே
யாம்.” என்று திருவருட்பா உரைநடை நூல்
பக்கம் - 375 உரைப்பதை கவனிக்கவும்.

எனவே வள்ளற்பெருமான் அருளிய
சுத்த சன்மார்க்க தத்துவத்தின்படி நாம்
அனுஷ்டித்தால் நாமும் முத்தேக சித்தியை
அடையலாம்.

சுத்த சன்மார்க்க தத்துவத்தை கடைபிடித்து
ஒழுகுவார் யாரேனும்
வள்ளற்பெருமானுக்கு அடுத்து முத்தேக
சித்தியை அடைந்தனரா?

இல்லை. ஆனால் அதற்கான
முயற்சியில் பலர் இறங்கியுள்ளனர்.
காலமுள்ளபோதே அடைவார்களா?
என்பதை உறுதியாக கூறிவிடமுடியாது.
காரணம் நாமெல்லாம் வள்ளற்பெருமானின்
தத்துவத்தை அக்கு வேறு ஆணி வேறாக
பிரித்து புறத்தே
ஆய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.
தத்துவங்களை புறத்தே ஆய்பவர்கள்
எல்லோருமே குருடர்கள்தான். அகத்தே
ஆய்பவர்கள் மிகக்குறைவு. அப்படி
அகத்தே ஆய்பவர்களும் ஏதோ
காரணத்திற்காக இறையருள் கிடைக்காமல்
நிற்கின்றார்கள். என்ன காரணம் என்பதை
அவரவர்களின் அக ஆய்வினாலே
கண்டுபிடித்து தீவிரவாதியாக வேண்டும்.
அவ்வாறு உருவாகும் தீவிரவாதியே
முத்தேக சித்தியை அடைய முடியும்.
புறத்தே ஆய்பவர்களில் எல்லோருமே
பெரும்பாலும் தீவிரவாதிகளாக
இருக்கின்றார்கள். அதனால் யாருக்கும்

பயனேதுமில்லை.

புறத்தே ஆய்பவர்களில் தீவிரவாதிகளா?

ஆம். புறத்தே ஆய்பவர்கள் எல்லோரும் குருடர்கள் என்பதை முன்பே தெரிவித்தேன். அவ்வகையில் நானும் ஒரு குருடன்தான். ஏனெனில் நானும் சுத்த சன்மார்க்க தத்துவத்தை பேசியும், எழுதியும் ஆய்வு செய்பவன்தான். என்னைப்போல்தான் பலரும் இருக்கின்றார்கள்.

ஒரு ஊரில் இரண்டு குருடர்கள் இருந்தார்கள். வள்ளலார் ஒளியைப்பற்றி பேசுவதையும், அதனைக்கொண்டு மக்கள் எல்லோரும் ஒளியைப் பற்றி பேசுவதையும் அறிந்து, அந்த ஒளியைப் பற்றி அறிந்துக்கொள்ள இரண்டு குருடர்களும் ஆசைப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களால்தான் ஒளியை பார்க்கவே முடியாதே. எனவே ஒளியின் தன்மைகள் பற்றி அவர்கள் தகவல்களை சேகரித்துக்கொண்டார்கள். ஒளியைப் பற்றி ஆயிரங்கணக்கான கவிதை வரிகளை மனப்பாடம் செய்தார்கள். ஒளியைப் பற்றி மேடைகளில் பல மணிநேரம் நுண்மான் நுழைபுலத்துடன் அதாவது அட்டகாசமாக உரையாற்ற அவர்களால் முடிந்தது. அந்த நாட்டிலேயே அவர்களை விஞ்சிய ஒளியறிஞர்கள் எவரும் இல்லை. எனவே, பல்கலைக்கழகம் அவர்களுக்குக் கௌரவ டாக்டர் பட்டம் கொடுத்து சிறப்பித்தது. ஆனால் நடைமுறையில் இந்தக் குருடர்களால் பட்டப்பகலில் தங்கள் முன்னால் நிற்கும் எருமை மாட்டைக்கூட பார்க்கமுடியாது.

ஒளியைப் பற்றிப் படிப்பறிவைச் சேகரித்ததுடன் அவர்கள் இருவரும் சிந்தித்துப் புதிய புதிய உண்மைகளைக் கண்டறியவும் முற்பட்டார்கள். அதற்காக 'அருளொளி பேரவை' என்ற ஒன்றையும் தொடங்கினார்கள். வெளியீடுகள் குவிந்தன. ஒளி பற்றிய அற்புதமான

காவியங்களும் வியாக்கியானங்களும் வெளிவந்தன. இப்படியே பிழைப்பு ஓடிக்கொண்டிருந்தபோது அன்று ஒரு நாள், அந்த குருடர்கள் இருவருக்குமிடையே ஒளி பற்றிய கருத்து வேறுபாடு வந்தது. "ஒளி என்பது நிறமற்றது" என்றான் ஒருவன். "இல்லை இல்லை ஒளி என்பது ஒருவித இளஞ்சிவப்பு நிறமுடையது" என்றான் மற்றொருவன். "ஒளி என்பது சுவையற்றது" என்றான் இவன். "என்ன முட்டாள் தனமான கருத்து, ஒளி என்பது புளிப்பு இனிப்பும் கலந்த ஒருவகை சுவையுடையது" என்றான் மற்றொருவன். அவ்வளவுதான் "அருளொளி பேரவை" உடைந்தது.

இந்த இருவரில் யார் சரி என்பதை அறிய அந்நாட்டில் மிகச் சிறந்த ஞானி என்று போற்றப்பட்ட ஒருவரிடம் இருவரின் கட்சிகளும் சென்றன. அவர்களின் வாதங்களுக்கான ஆதாரங்கள் நூறு கழுதைகள் மீது பொதி பொதியாகக் கொண்டுவரப்பட்டன. அந்த ஞானி அவை அனைத்தையும் தீ வைத்துக் கொளுத்திவிடும்படிக் கட்டளையிட்டார். "இந்த இருவரின் கூற்றுகளுமே அபத்தமானவை, தவறானவை. ஏனெனில் இவர்கள் இருவருக்குமே கண்பார்வை இல்லை. குருடர்கள் ஒளியைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கூறுவதில் அடிப்படையிலேயே அர்த்தம் இல்லை. இவர்கள் உளறி வைத்திருப்பதை எல்லாம் படித்துக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. இவர்கள் கூறும் இதே கருத்துக்களைக் கண்பார்வை உள்ளவன் சொன்னால் அதில் அர்த்தம் இருக்கின்றது எனலாம். கண் பார்வை உள்ள ஒருவன் "ஒளி என்பது காஃபி க் கொட்டையின் மணமும் கருணைக்கிழங்கின் சுவையும் உடையது" என்று சொல்லி அதற்கு ஐம்பது வால்யூம்களில் விளக்க உரை எழுதினாலும்கூட அதைப் படித்துப்பார்ப்பதில் அர்த்தம் உண்டு. ஏனெனில் அது ஒளியை பார்த்தவனின்

கருத்து. எனவே அவன் ஏன் அப்படிச் சொல்கின்றான் என்பதை நாம் ஆராய இடம் உண்டு. ஆனால் குருட்டுப் பயல் ஒருவன் “ஒளி என்பது பிரகாசமானது என்று சொல்வான் ஆகில் அது பொய்தான்” என்று அந்த ஞானி தீர்ப்பு வழங்கினார்.

இக்கதையில் வருகின்ற குருடர்கள் போன்றே நாமெல்லாம் சுத்த சன்மார்க்க தத்துவத்தை பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். அதில் தீவிரவாதிகளாகவும் உள்ளோம். பல இயக்கங்கள், சங்கங்கள், பேரவைகள் உருவாக்கிக்கொண்டுள்ளோம். நாம் சொல்லும் கருத்தை வேறொருவர் மறுத்தால் அதற்கும் புறத்திலிருந்து எண்ணற்ற ஆதாரங்கள் எடுத்து வீசுகின்றோம். எதிர் கருத்தை கூறுபவரை வெறுத்து ஒதுக்கிறோம். இப்படியாகத்தான் நம்மில் பலர் சுத்த சன்மார்க்க தத்துவங்களை எடுத்துச்செல்கிறோம். இதனால் யாருக்கும் பயனில்லை.

சுத்த சன்மார்க்க தத்துவத்தை அகத்திலே சென்று ஆய்ந்தால்தான் அதன் முழுப் பயனையும் நாம் பெறமுடியும்.

--- தொடரும்---

17.04.2017 அன்று காரணப்பட்டு ச.மு.க. அருள் நிலைய கட்டடத்தில், அருட்பெருஞ்ஜோதியின் அருளால் அறிவு கால் பொருத்தும் விழா நடைபெற்றது. அந்நிகழ்ச்சிகளின் சில காட்சிகள் உங்களுக்காக....

மாதம் ஒரு மஹான் திரு விக்டோபா சுவாமிகள்

திரு விக்டோபா சுவாமிகள் இளைஞராக இருக்கும்போதே உலக வாழ்க்கையில் விருப்பமின்றி வீட்டைவிட்டு வெளியேறினார். வேலூர், திருவண்ணாமலை பகுதிகளில் சுற்றித்திரிந்தார். யாரிடமும் எதுவும் பேசமாட்டார். யாராவது உணவு கொடுத்தால் வாங்கி உண்பார். இல்லாவிட்டால் பட்டினிதான். கோவிலோ, வீட்டுத் திண்ணையோ, சாக்கடையோ அதுபற்றிய விருப்பு வெறுப்பு உணர்வின்றி அங்கேயே தங்குவார். யாராவது ஏதும் விசாரித்தாலும் பதில் கூறாமல் மௌனமாகவே இருப்பார். சதா பிரமத்தில் லயித்திருந்ததால், தான் தனது என்ற எண்ணமும் உடல் உணர்வுமுமற்ற நிலையில் அவர் இருந்தார்.

பேசாமல் மௌனமாகவே இருந்தார். அவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்தினர். சுவாமிகள் இறுதிவரை பேசவில்லை. அவர்களின் ஒருவன் மிகவும் ஆத்திரத்துடன், 'இப்பொழுது நான் இவரைப் பேச வைக்கிறேன் பார்' என்று கூறிச் சவால் விட்டான். தன் கையில் இருந்த குறடால் சுவாமிகளின் நாக்கைப் பிடித்து இழுத்தான். இரு தாடைகளையும் குறடால் நசுக்கினான். சுவாமிகள் வேதனையால் துடித்தார். அவர் வாயிலிருந்து ரத்தம் கொட்டியது. வலி பொறுக்க மாட்டாமல் 'விட்டோபா, விட்டோபா' எனக் கதறினார். கண் கலங்கினார். சுவாமிகளைப் பேசவைத்த மகிழ்ச்சியுடன் அந்தப் போக்கிரிகள் அங்கிருந்து ஓடினர்.

ஆனால்...

ஒருமுறை போளூர் அருகே உள்ள ஒரு கிராமத்திற்கு சுவாமிகள் சென்றிருந்தார். அவர் எப்போதும் மௌனமாக இருப்பதும், எது கேட்டாலும் பதில் பேசாமல் நகர்ந்துவிடுவதும் சில போக்கிரிகளுக்கு வேடிக்கையாய் இருந்தது. அவரைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு கிண்டல் செய்வதும் சீண்டி விளையாடுவதும் அவர்களுக்கு பொழுதுபோக்காக இருந்தது.

ஒரு நாள்...

சுவாமிகள் மௌனமாக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார். அன்றும் போக்கிரி இளைஞர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவரைப் பேச வற்புறுத்தினர். சுவாமிகளோ பதில்

அவர்கள் செய்த தவறுக்கு ஓரிரு நாட்களிலேயே பலன் கிடைத்தது. போக்கிரி இளைஞர்கள் அனைவரும் காலரா நோய்க்கு ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பலியாகினர். அவர்களது குடும்பமே வாரிசுகளற்று அனாதையானது.

சுவாமிகள் ஒரு மகான் என்றும், மகத்தான ஆற்றல் பெற்ற அவருக்குத் துன்பம் விளைவித்ததால்தான், போக்கிரிகளுக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டது என்பதனையும் மக்கள் உணர்ந்தனர். அவரைத் தொழுது தங்களை மன்னிக்குமாறு வேண்டினர். சுவாமிகளோ பதில் ஏதும் பேசாமல் அந்த ஊரை விட்டுச் சென்று விட்டார். "விட்டோபா, விட்டோபா" என அரற்றியதால், அன்று

முதல் அவர் “திரு விக்டோபா சுவாமிகள்” என்று அழைக்கப்பட்டார்.

மகான்களுக்கு அபவாதம் செய்தால் அது செய்தவர்களை மட்டுமல்ல. அவர்களது தலைமுறையையே பாதிக்கும். எனவே, பெரிய ஞானியானாலும் பைத்தியக்காரனானாலும் அவர்களுக்குள் இருப்பது ஒரே இறைவனே. நாம் யாவரையும் இறை அம்சமாகவே பார்த்து பழகுதல் வேண்டும்.

இங்கு மாதந்தோறும் ஒரு மகானின் வாழ்க்கையினை சுருக்கமாக தெரிவிப்பது எதனால் என்றால், அவர்களோடு நம்மை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து நாம் எந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை அளவிடத்தான். மாறாக இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் மகானை மற்றொரு மகானுடன் ஒப்பிடுவதற்காக அல்ல என்பதனை நினைவு கொள்ளுங்கள்.

தமிழகம் முழுவதும் வெயில் வெளுத்து வாங்குகின்றது. அலுவலகம் செல்வதற்காக நான் பேருந்து நிலையத்திற்கு வந்திருந்தேன். தாகம் அதிமகாவே பத்து ரூபாய் கொடுத்து “அம்மா” வாட்டர் பாட்டில் வாங்கிக்கொண்டு பேருந்தில் ஏறினேன்.

சற்று தூரம் பேருந்து சென்றிருக்கும். அதற்குள் எனக்கு பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த ஒருவர் நான் தண்ணீர் பாட்டில் வைத்திருப்பதை அறிந்து, “தண்ணி கொஞ்சம் கொடுங்களேன்” என்று மெதுவாகக் கேட்டார். நான் காது கேளாதது போல கண்டுக்கொள்ளவில்லை. பத்து ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியிருக்கின்றேன்... எனக்கே சொந்தமான தண்ணீரை இவர் எப்படி கேட்கலாம்? உள்ளுக்குள் அவர் மீது ஏகப்பட்ட கோபம் எனக்கு. இருந்தாலும் வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் ஜன்னல் வழியே

பார்வையை ஓட்டவிட்டேன்.

எங்கும் கல்லும் மண்ணும் நிறைந்த நிலப்பரப்பு. அனல் காற்று வீசியது. மரம், செடி, புல், பயிர் இப்படி பசுமை இனங்களை பார்க்கவே முடியவில்லை. ‘எனக்கு சொந்தமான தண்ணீர்’ என்று வானம் நினைத்ததால், பூமியில் மழை பெய்யவில்லையோ? என்று எனது மனம் உண்மையை உணரத்தொடங்கியது. அப்போது மீண்டும் சற்று வேகமானக் குரலில், சார் கொஞ்சம் தண்ணீர் தரீங்களா? என்று கேட்டார் என் பக்கத்து இருக்கைக்காரர்.

அப்போது என்னால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை. வேண்டா வெறுப்பாக எனது தண்ணீர் பாட்டிலை அவரிடம் கொடுத்தேன். அவரும் அதனை வாங்கி பாதி பாட்டில் தண்ணீரை காலி செய்துவிட்டு, “அப்பா... இப்பத்தான் உயிரே வந்தது!” என்று என்னிடம் ஏறத்தாழ ஒன்றும்மில்லாத பாட்டிலை தந்தார். அவர் எனக்கு நன்றிகூட சொல்லவில்லை. ஆனாலும் அவர் சொன்ன அந்த வார்த்தை “இப்பத்தான் உயிரே வந்தது” என் காதில் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது.

“ உலகினில் உயிர்களுக்கு உறும் இடையூரெல்லாம் விலக நீ அடைந்து விலக்குக மகிழ்க” என்று எத்தனை முறை நான் அகவல் படித்திருப்பேன். ஆனாலும் என்னிடம் கெஞ்சி கேட்பவருக்கு கொஞ்சம் தண்ணீர் கூட என்னால் கொடுக்க முடியவில்லையே. “என்ன நான் சன்மார்க்கி” என என்னை நானே நொந்துக்கொண்டேன். எனக்கு பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தவர் இறைவன்தான் என்பதை நான் எனது அலுவலகம் அடைந்தப் பிறகு அறிந்துக்கொண்டேன். TMR

திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் - உரை

தி.ம.இராமலிங்கம்

தொடர்ச்சி-06

சுத்தமெய்ஞ் ஞான சுகோதய வெளியெனு
அத்து விதச்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி
- 32

சுத்தமெய்ஞ் ஞானம்:
சுத்த+மெய்+ஞானம். 'சுத்த உடம்பைப்
பெறுகின்ற அறிவு' என்பதே சுத்த
மெய்ஞ்ஞானமாகும். சுத்த உடம்பிற்கே
"மெய்" எனப்பெயர். சிலர் மெய்ஞ்ஞானம்
என்றால் உண்மை அறிவு என்றும் கூறுவர்.
இடத்திற்குத் தக்க நாம் பொருள்
கொள்ளலாம். "தேறுகின்ற மெய்ஞ்ஞான
சித்திஉறப் புரிவாய்..." (3766) என்றும்
"சாகாத கல்விநிலை காணேன்
பெருநெறிசேர் மெய்ஞ்ஞான சித்திநிலை
பெறுவான்..."(3035) என்றும் சுத்த
உடம்பைப் பெறுகின்ற அறிவை
எனக்கருள்வாய் என வள்ளற்பெருமான்
இறைவனிடம் வேண்டுகின்றார்.

அவ்வேண்டுதல் கிடைத்ததா?...
கிடைத்தது. "தெருவிற் கலந்து
விளையாடுஞ் சிறியேன் தனக்கே
மெய்ஞ்ஞான சித்தி அளித்த
பெருங்கருணைத் தேவே..."(4626) என்றும்
"எல்லாம் வல்ல சித்தனைக் கூடிக் குலவி
அமுதுண்டேன் மெய்ஞ்ஞான உரு
அடைந்தேன்..."(5413) என்றெல்லாம்
அந்த சுத்த மெய்ஞ்ஞான தேகத்தை தாம்
பெற்றுவிட்டதை தெரிவிக்கின்றார்.

சுகோதய வெளி: அலுப்பில்லாத
ஆனந்த நிலையே சுகம் ஆகும்.
அப்படிப்பட்ட சுகம் உதயமாகின்ற இடமே
சுகோதய வெளியாகும். அது எந்த
இடமெனில் "அத்துவிதமாக"
விளங்குமிடமான சிற்சபை அல்லது
புருவமத்தியாகும்.

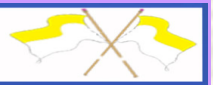
"என்சாமி எனதுதுரை என்உயிர்நா
யகனார், இன்றுவந்து நான்இருக்கும்
இடத்தில்அமர் கின்றார்..."(5818)

"நான்" என்கின்ற ஜீவாத்மா
இருக்குமிடமான சிற்சபையில் பரமாத்மா
என்கின்ற சாமி வந்து அமர்ந்துவிட்டப்
பிறகு, "நான்" என்பது ஆசாமியா? சாமியா?
என்று கூறமுடியாது, இருவரும் இரண்டற
கலந்துவிடும் நிலையே அத்துவிதமாகும்.
அப்படிப்பட்ட அத்துவித நிலையை
தருகின்ற இடமே சுகோதய வெளியாகும்.

"...ஆங்காரம் ஒழிஎன்றார் ஒழிந்திருந்தேன்
அப்போ தவர்நானோ நான்அவரோ
அறிந்திலன்முன் குறிப்பை ஊங்கார
இரண்டுருவும் ஒன்றானோம் அங்கே
உறைந்தஅனு பவம்தோழி நிறைந்தபெரு
வெளியே."(5440)

தம்முடைய சிற்சபையில் நடைபெற்ற
அத்துவித நிகழ்வினை எவ்வளவு அழகாக
எடுத்துரைக்கின்றார் பாருங்கள்.
சிற்சபையில் உதயமான சுகமான
அனுபவம் பெருவெளியெல்லாம் நிறைந்தது
என்கின்றார். இதனைத்தான் இந்த திரு
அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் வரிகளிலே
நாம் காண்கின்றோம். அத்துவிதம்
என்பதை "கடவுள் நிலையறிந்து
அம்மயமாதல்" என்பார் வள்ளலார். நாம்
அடையவேண்டிய நான்கு
புருஷார்த்தங்களில் இந்த அத்துவிதமும்
ஒன்று. புருஷார்த்தம் என்றால் சத்தான
பொருள் எனக்கொள்க. இப்படிப்பட்ட
அத்துவிதத்தை நாம் அடைய
வேண்டுமானால் நமக்கு ஜீவ ஒழுக்கம்
தேவை.

ஜீவ ஒழுக்கம் என்பது, "ஆண் மக்கள்
பெண் மக்கள் முதலிய யாவர்களிடத்தும்,

ஜாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், கோத்திரம், குலம், சாஸ்திரசம்பந்தம், தேசமார்க்கம், உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரென்னும் பேதம் நீங்கி, எல்லவரும் தம்மவர்களாய்ச் சமத்திற் கொள்வது.”

ஜீவ ஒழுக்கத்தை சுருங்கக் கூறவேண்டுமாகில், மனித நேயமே ஜீவ ஒழுக்கமாகும். மனித நேயம் வேண்டுமானால் முதலில் நாம் ஒவ்வொருவரும் மேற்காணும் ஜாதி, சமயம் போன்ற பேதங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும். அவ்வாறு விட்டவர்களால்தான் மற்றவர்களை பேதமின்றி பார்க்கமுடியும். நம்மை அடுத்தவர்கள், ஜாதிகளை மதங்களை குலங்களை சாத்திர சம்பந்தங்களை இவைபோன்ற பிற பேதப்பொருட்களை கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் நம்மவர்கள்தாம் என்று தமக்கு சமமாக மற்றவர்களை உணர்வதே ஜீவ ஒழுக்கமாகும்.

ஜீவ ஒழுக்கத்தை கடைபிடிப்பவன் எவனோ அவனே, “தன்னைப் போன்றே இறைவனும்” என்ற உறுதி பொருளை அடைவான். என்னைப்போன்றே மற்ற மனிதர்களும் இருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையானது, என்னைப்போன்றே கடவுளும் இருக்கின்றான் என்ற பேருண்மையை நோக்கி அழைத்துச்செல்கின்றது.

அதாவது நாம் எவ்வாறு பிற மனிதர்களும் நம்மைப்போன்றவர்கள் என்று எண்ணி ஜீவ ஒழுக்கத்தில் இருக்கின்றோமோ, அதேபோல கடவுளும் ஜீவ ஒழுக்கத்தை கடைபிடித்து, நம்மைப்போன்றே மற்ற உயிர்களும் இருக்கின்றன என்று கருதுவான். கடவுளின் ஜீவ ஒழுக்கத்தை அறிய வேண்டுமாகில் மனிதன் தன்னளவில் ஜீவ ஒழுக்கத்தை கடைபிடிக்க வேண்டும். “உயிருள் யாம் எம்முள் உயிர்” என்பதுதான்

இறைவனின் ஜீவ ஒழுக்கமாகும். இதனை இறைவனே வள்ளற்பெருமானுக்கு அறிவிக்கின்றார்.

இப்படி இறைவனின் ஜீவ ஒழுக்கத்தை அறிந்துக்கொண்டால், கடவுள் “நிலை”யாக தம் தேகத்தில் இருப்பதை உணர்வான். அதன் பிறகு தம் தேகமே “கடவுள் நிலை” என அறிவான். அவ்வாறு அறிபவன் உத்தமன். அதன் பிறகு தம் தேகத்தை நிலையாக்கிக் கொள்வதே “கடவுள் நிலையாதல்” (அம்மயமாதல்) என்றுணர்ந்து முத்தேக சித்தி அடைவான். அவ்வாறு முத்தேக சித்தியடைந்தவன், சுத்தமெய்ஞ்ஞானியாவார். சுத்தமெய்ஞ்ஞானி என்பவர் இறைமயமாய் இருப்பவர். இதுதான் கடவுள் நிலையறிந்து அம்மயமாதல் என்பதின் விளக்கமாகும். இதுவே அத்துவிதம் என்பதாகும். இப்படிப்பட்ட அத்துவிதம் நமது தேகத்தில் நெற்றிக்கண்ணான சிற்சபையில் நடந்தேறும்.

“கடவுள் ஆன்ம வியாபகமாகிய மனித தேகத்தில் காரியப்படுவது உத்தமம்.... பக்குவர்களாகிய ஜீவர்களிடத்தில் கடவுள் அருள் வெளிப்பட்டால், சுத்தமாதிரி மூன்று தேகசித்தியும் அத்தருணமே வரும்.” என்று திருவருட்பா உரைநடை நூல் (பக்கம் 374) உரைப்பதையும் காண்க.

வள்ளற்பெருமான் இறைவனுடன் இரண்டற கலந்துவிட்டார் என்றால், வள்ளற்பெருமான் இறைவனாகிவிட்டார். இனி வள்ளற்பெருமான் என்கின்ற தேகம் கிடையாது என்பதல்ல. இறைவன் எவ்வாறு நிலைத்த தன்மையோடு இருக்கின்றாரோ அதுவாறு தமது தேகத்தையும் நிலைத்த தன்மையாக்கிக்கொண்டார் என்றே பொருள். அதுதான் முத்தேக சித்தி. அதுதான் வள்ளற்பெருமானின் அத்துவிதமாகும். அதுதான் கடவுணிலை யறிந்து அம்மயமதலாகும். அதுதான் வள்ளற்பெருமானின் சுத்த மெய்ஞ்ஞான

சித்தியாகும்.

என்னுடைய உடம்பினுள் சிற்சபை இடத்தே இரண்டறக் கலந்து, பேரானந்தச் சுகத்தை கொடுத்து, சுத்த மெய்ஞ்ஞான சித்தியை எனக்கு அளித்த இறைவனே.

**தூய கலாந்த சுகந்தரு வெளியெனும்
ஆயசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி - 34**

அந்தங்கள் (முடிபுகள்) மொத்தம் ஆறு வகைப்படுகின்றன. இதனை ஷடாந்தம் என்பர். வேதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் என்பனவையே அவை.

**அந்தமோ ராறும் அறிவார் அதிசுத்தர்
அந்தமோ ராறும் அறிவார் அமலத்தர்
- 2371**

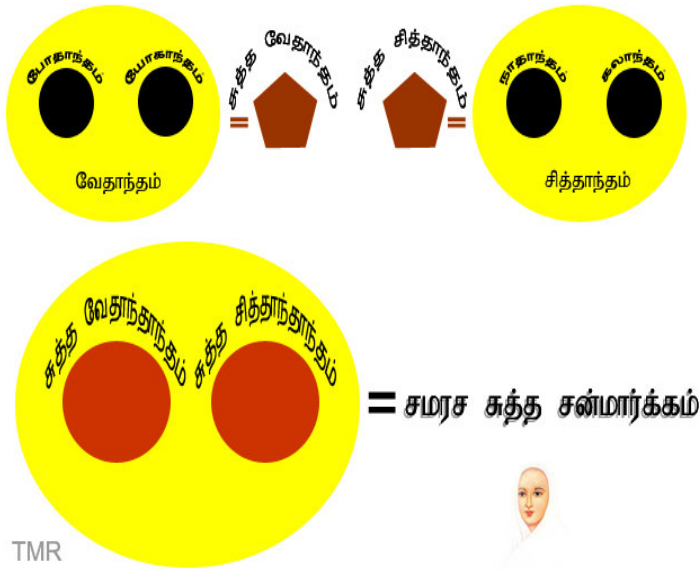
மேற்காணும் அந்தவகைகள் ஆறின் அனுபவத்தையும் ஒருங்கே அடைந்தவர்கள் சுத்த தேகியர் மற்றும் மலமற்றவர்கள் என்கின்றார் திருமூலர். இந்த ஆறு அந்தத்தில் இறுதியாக உள்ளது கலாந்தம். கலாந்தம் என்றால் அருள்ஒளியின் முடிபு. சிற்சபையில் தோன்றும் ஒளிகாட்சி நிறைவுபட்டு (பாழ்ப்பட்டு) அதற்கும் மேற்பட்ட தூரிய நிலைக்குச் செல்லுதல். ஒளிக்காட்சி பாழ்ப்படும் நிலைக்கு கலாந்தம் எனப்பெயர். இவையெல்லாம் வள்ளலார் வருகைக்கு முன்னம் இவ்வுலகம் கண்ட சமயத்தார்கள் கண்ட முடிபுகள் ஆகும். வள்ளற்பெருமானின் அனுபவ முடிபுகளானது இவைகளையொட்டியே இன்னும் சற்று மேலான அனுபவத்தைக் காண்கின்றார். அப்படி தான் கண்ட அந்த ஆறு முடிபுகளுக்கும் ஒவ்வொரு அடைமொழியினை அளித்து எமது அனுபவமானது சற்று மாறுபட்டது மேலானது என்று இவ்வுலகிற்கு அறிவிக்கின்றார். ஆனாலும் சமயத்தில் காணப்பட்ட ஆறு அந்தங்களின் அனுபவமும் எமது அனுபவத்திற்கு அந்நியமானது அந்நியமல்ல

என்கின்றார். அதாவது சமய அந்தத்தின் அனுபவங்கள் எனது அனுபவத்திற்கு உறவுகளாகத்தான் உள்ளன. ஆனால் அந்த அனுபவத்தைவிட எமது அனுபவம் சற்று மேலானது என்கின்றார். ஒரே வகுப்பு படித்த மாணவர்களுள் 60 சதவிகிதம் மதிப்பெண் எடுத்த மாணவனுக்கும், 100 சதவிகித மதிப்பெண் எடுத்த மாணவனுக்கும் உள்ள விக்தியாசம் இது எனலாம்.

சுத்த வேதாந்தம், சுத்த சித்தாந்தம், விமல போதாந்தம், பெரிய நாதாந்தம், ஞான யோகாந்தம், தூய கலாந்தம் என்று தமது அனுபவத்தின் மாறுபாட்டை பெயரிலும் மாறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். மேலும் போதாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் ஆகிய நான்கு அந்தங்களும் தனித்து இயங்காமல் அவைகள் வேதாந்தத்திலும் சித்தாந்தத்திலும் ஐக்கியமாக உள்ளன என்கின்றார் வள்ளலார். எப்படி எனில் போதாந்தமும் யோகாந்தமும் வேதாந்தத்தில் ஐக்கியமாகி உள்ளன. நாதாந்தமும் கலாந்தமும் சித்தாந்தத்தில் ஐக்கியமாகி உள்ளன. இப்படிப்பட்ட அந்தங்களின் இரகசியம் வள்ளற்பெருமானால் இவ்வுலகில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு போதாந்தந்தமும் யோகாந்தமும் அடங்கிய வேதாந்தத்தை “சுத்த வேதாந்தம்” என்றும், நாதாந்தமும் கலாந்தமும் அடங்கிய சித்தாந்தத்தை “சுத்த சித்தாந்தம்” என்றும் வள்ளற்பெருமான் அழைக்கின்றார். இப்புதிய இரண்டு அனுபவங்களான சுத்த வேதாந்தத்திற்கும் சுத்த சித்தாந்தத்திற்கும் அதீதமாக விளங்கும் சுத்த வேதாந்தாந்தம், சுத்த சித்தாந்தாந்தம் ஆகிய இவையே வள்ளற்பெருமான் இப்புதியில் புதியதாக வெளிப்படுத்திய “சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்” ஆகும். இந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்கமே நித்திய மார்க்கமாகும். இப்போது நாம் திரு

ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் வரிகளுக்கு
வருவோம்...

ஆய சிற்சபை: வலது கண், இடது
கண், நெற்றிக்கண் ஆகிய முக்கோண
மாடத்தை ஆய்த எழுத்தாக
வரையறுத்ததை நாம் இதற்கு முன்பே
கண்டோம். அப்படிப்பட்ட ஆய்த
இடத்திற்கு சிற்சபை எனப் பெயரிட்டு
அழைக்கின்றோம். ஆய்த சிற்சபையே
இங்கு ஆய சிற்சபை என
வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மாசற்ற ஒளி வடிவின்
முடிபைக்காட்டுகின்ற வெளி, சுகந்தரு
வெளியாக உள்ளது. அப்படிப்பட்ட
சுகந்தரு வெளியான சிற்சபையில்
விளங்குகின்ற இறைவனே.

ஞானயோ காந்த நடத்திரு வெளியெனும்
ஆனியில் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி
- 36

ஞான யோகாந்தம்: சித்தத்தை
அடங்குதலே யோகம் ஆகும். சித்தத்தின்
விரிவுகளாகிய மனம், அறிவு, அகங்காரம்
இவைகளை அடக்குவதே யோகமாகும்.
இதுவரை அனைத்து சமயங்களிலும் யோக
வழிமுறைகள் இவ்வாறே
கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த

கற்பினைகளை கற்கும் ஒருவர் இறுதியில் சமாதி நிலை அடைவார். அதனையே யோகாந்தம் என்பர். யோகத்தின் முடிபு சமாதியாகும். வள்ளற்பெருமான் கூறுவது ஞான யோகாந்தம். ஞான யோகம் என்பது, மேற்கூறிய மனம், அறிவு, அகங்காரமாகிய சித்தங்களை அடக்காமல் அவைகளை ஞான வழியில் செலுத்துதல் ஆகும். இதனைத்தான் “சமாதி பழக்கம் பழக்கமல்ல. சகஜ பழக்கமே பழக்கம்” என்று திருவருட்பா உரைநடை பக்கம் 438 கூறுகின்றது. ஞான வழியில் சித்தத்தை திருப்புவதே சகஜ பழக்கமாகும். ஞான யோகத்தின் முடிபு அதாவது ஞான யோகாந்தம் என்பது மரணமிலா பெருவாழ்வு ஆகும்.

நெகிழ்ச்சியுறுதல், ஆன்ம நேய
ஒருமைப் பாட்டுரிமை கொள்ளுதல்,
சிற்சபையின் கண்ணே மனதை நிறுத்துதல்
போன்றவையே மனம் ஞான வழியில்
செல்லுதலாம்.

ஜீவகாருண்யமே கடவுள் வழிபாடு என்று அறிந்து அதன் வழி செல்லுதலும், உண்மையான கடவுள் ஒருவரே என்று சத்திய சங்கல்பம் கொள்ளுதலும் - அறிவு ஞான வழியில் செல்லுதலாம்.

தன்னை மதியாதிருத்தலும், தன்னை தாழ்த்திக்கொள்ளுதலும், மானமெலாம் போன வழி விடுத்தேன் என்று நடப்பதுவே – அகங்காரம் ஞான வழியில் செல்லுதலாம்.

இவ்வாறு ஞான யோகத்தை பயின்றால் ஞான யோகத்தின் முடிபான மரணமில்லா வாழ்வு கிடைக்கும்.

ஆனியில் சிற்சபை: ஆன் என்றால்
பசு. பசு என்பது நமது
ஆன்மாவைக்குறிக்கும் சொல். ஆன்மிகம்
என்றால் ஆன்மவியல் அல்லது
ஆன்மநேயம் எனப்பொருள். “ஆனின்பால்
ஆடுவீர் வாரீர்” (4432), எல்லா
உயிருள்ளும் ஆடுவீர் வாரீர் என்றும்
வள்ளலார் பாடுவதையும் காண்கின்றோம்.

ஆன்மாக்களை திருவெளி என்கிறார்
வள்ளற்பெருமான். சிற்சபையிலிருக்கும்
ஆன்மா என்பதே ஆனியில் சிற்சபை
என்கின்றோம்.

சிற்சபையிலே அமர்ந்துள்ள
எனதுயிரான திருவெளியில் ஞான
யோகாந்த நடனமிடுகின்ற இறைவனே.

விமலபோ தாந்தமா மெய்ப்பொருள்
வெளியெனும்
அமலசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி
- 38

விமலம் என்றால் சுத்தம் எனப்படும்.
போதம் என்றால் அறிவின் மலர்ச்சி
எனப்படும். இதனை தாமரைப்பூ
மலர்ந்திருக்கும் காட்சிக்கு ஒப்பிடுவர்.
போதாந்தம் என்றால் அறிவின் எல்லை,
அறிவின் முடிபு எனப்படும். அமலம்
என்றால் மலமற்றது.

சுத்த அறிவின் முடிபே
மெய்ப்பொருள் வெளியாக
விளங்குகின்றது. சுத்த சன்மார்க்கத்தில்
நடப்பதே சுத்த அறிவாகும். அப்படி சுத்த
சன்மார்க்கத்தின் முடிபுகாக விளங்குவது
எதுவெனில், இவ்வுடம்பே பொருள்
வெளியாக இருக்கக்காணலாம். பொருள்
என்றால் இறைவன். பொருள் வெளி =
இறைவெளி.

மலமற்ற சிற்சபையை எமது
உடம்பினுள்ளே காணும்போது சுத்த
அறிவின் முடிபாக எமது உடம்பையே
இறைவெளியாக ஆக்கிய இறைவா.

ச.மு.க. அவர்களின்
"பிரபந்தத்திரட்டு"
மின்னூல் வடிவில்
கீழ் காணும் இணைப்பில்
கிடைக்கும்.

<http://www.vallalarspace.com/user/c/V000019744B>

வாசகர் கவனத்திற்கு...

இந்த மின்னிதழ் பற்றி வாசகர்களின்
கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. உங்கள்
கருத்துக்கள் மின்னிதழில் வெளியிடப்படும்.
சன்மார்க்க அன்பர்களின் கட்டுரைகள்,
கவிதைகள் வரவேற்கப் படுகின்றன.
வேலைவாய்ப்பு செய்திகள், சன்மார்க்க
நிகழ்ச்சிகளின் செய்திகள், மணமகன்-
மகள் தேவை விளம்பரங்கள் (சுத்த
சைவ உணவாளர்கள் மட்டும்), மற்ற சேவை
சார்ந்த விளம்பரங்கள் எதுவாக இருப்பினும்
இந்த மின்னிதழில் வெளியிட திட்டமிட்டுள்ளோம். அனைத்து
சேவையும் இலவசமாகவே வெளியிடப்படும்.
உங்கள் விளம்பரங்களை தட்டச்சு செய்து
vallalarlive@live.com என்ற
மின்னஞ்சலுக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.
உங்கள் ஆக்கங்கள் ஆசிரியரின்
திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டு
வெளியிடப்படும். நன்றி.

கிறுஸ்து திறமைகள்

கடவுள் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்துள்ள திறமைகளை சரியாக பயன்படுத்தி வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பொருள்பட இக்கதையை இயேசு மக்களுக்கு கூறினார். இறைவன் அளித்த திறமைகளை சரியாக பயன்படுத்துவோர்க்கு இறைவன் மென்மேலும் திறமைகளை வழங்குவான். அவற்றை பயன்படுத்தாதவர்களிடம் இருக்கும் திறமையும் மங்கிப் போகும் என்னும் பொருள் பட இயேசு கூறிய "உள்ளவர் எவருக்கும் மேலும் கொடுக்கப்படும். அவர்களும் நிறைவாகப் பெறுவர். இல்லாதோரிடமிருந்து அவரிடமுள்ளதும் எடுக்கப்படும்" என்பதை முக்கிய குறிக்கோள் வசனமாகக் குறிப்பிடலாம். இது புனித விவிலியத்தில் மத்தேயு 25:14-30 இல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நெடும் பயணம் செல்லவிருந்த ஒருவர் தம் பணியாளர்களை அழைத்து ஒவ்வொரு பணியாளரின் திறமைக்கு ஏற்ப, ஒருவருக்கு ஐந்து ரூபாயும் வேறொருவருக்கு இரண்டு ரூபாயும், இன்னொருவருக்கு ஒரு ரூபாயும் கொடுத்துவிட்டு நெடும் பயணம் மேற்கொண்டார். ஐந்து ரூபாயைப் பெற்றவர் அவற்றைக் கொண்டு வாணிகம் செய்து மேலும் ஐந்து ரூபாய் ஈட்டினார். அதே போன்று, இரண்டு ரூபாயைப் பெற்றவர் மேலும் இரண்டு ரூபாயை ஈட்டினார். ஆனால், ஒரு ரூபாயைப் பெற்றவரோ அதை நிலத்தில் புதைத்து வைத்தார்.

நீண்ட நட்களுக்கு பிறகு அந்த எசமானர் திரும்பிவந்து, பணியாளர்களிடத்தில் தான் அவர்களுக்கு

கொடுத்த ரூபாய்களுக்கு கணக்குக் கேட்டார். அப்பொழுது, ஐந்து ரூபாயைப் பெற்றவர், மேலும் ஐந்து ரூபாய்களை கொண்டுவந்து: "ஐயா, ஐந்து ரூபாயை என்னிடம் ஒப்படைத்தீர்; இதோ பாரும், இன்னும் ஐந்து ரூபாயை ஈட்டியுள்ளேன்" என்றார். எசமானர் அவரை நோக்கி: "நன்று, நம்பிக்கைக்குரிய நல்ல பணியாளரே, சிறிய பொறுப்புகளில் நம்பிக்கைக்கு உரியவராய் இருந்தீர். எனவே பெரிய பொறுப்புகளில் உம்மை அமர்த்துவேன். உம் தலைவனாகிய என் மகிழ்ச்சியில் நீரும் வந்து பங்கு கொள்ளும்" என்றார். இரண்டு ரூபாயைப் பெற்றவரும் வந்து: ஐயா நீர் என்னிடம் இரண்டு ரூபாயை ஒப்படைத்தீர். இதோ பாரங்கள், மேலும் இரண்டு ரூபாயை ஈட்டியுள்ளேன் என்றார். எசமானர் அவரை நோக்கி: "நன்று, நம்பிக்கைக்குரிய நல்ல பணியாளரே, சிறிய பொறுப்புகளில் நம்பிக்கைக்குரியவராய் இருந்தீர். எனவே பெரிய பொறுப்புகளில் உம்மை அமர்த்துவேன். உம் தலைவனாகிய என் மகிழ்ச்சியில் நீரும் வந்து பங்குகொள்ளும்" என்றார்.

ஒரு ரூபாயைப் பெற்றவரோ வந்து: "ஐயா, நீர் கடின உள்ளத்தினர்; விதைக்காத இடத்திலும் போய் அறுவடை செய்பவர்; தூவாத இடத்திலும் விளைச்சலைச் சேகரிப்பவர் என்பதை அறிவேன். உமக்கு அஞ்சியதால் நான் போய் உம்முடைய ரூபாயை நிலத்தில் புதைத்து வைத்தேன். இதோ, பாரும், உம்முடையது" என்றார்.

அவனுடைய எசமான் மறுமொழியாக: "சோம்பேறியே! பொல்லாத பணியாளனே, நான் விதைக்காத இடத்திலும் போய் அறுவடை செய்பவன். நான் தூவாத இடத்திலும்

போய் சேகரிப்பவன் என்பது உனக்குத் தெரிந்திருந்தது அல்லவா? அப்படியானால் என் பணத்தை நீ வட்டிக் கடையில் அல்லவா கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். நான் வரும்போது எனக்கு வரவேண்டியதை வட்டியோடு திரும்பப் பெற்றிருப்பேன்" என்று கூறினார். எனவே அந்தத் ஒரு ரூபாயை அவனிடமிருந்து எடுத்துப் பத்துத் ரூபாய் உடையவரிடம் கொடுங்கள். உள்ளவர் எவருக்கும் மேலும் கொடுக்கப்படும். அவர்களும் நிறைவாகப் பெறுவர். இல்லாதோரிடமிருந்து அவரிடமுள்ளதும் எடுக்கப்படும்.

பயனற்ற பணியாளனாகிய இவனை வீட்டுக்கு வெளியே இழுத்து போய் வெளியே தள்ளுங்கள் என்றார்.

ரூபாய் உவமை சொல்லும் கருத்து : கடவுள் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு அளவுகளில் கொடுத்துள்ள திறமையை மென்மேலும் வளர்க்க முயல வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் கடவுள் மேலும் திறமைகளைக் கொடுப்பார். திறமையை வளர்க்காது இருந்தால் கொடுக்கப்பட்ட சிறிய திறமையும் மங்கி மறைந்து விடும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க

அருள் நிலையக் கட்டடம் - திறப்பு விழா அழைப்பிதழ்

வள்ளலாரின் அணுக்கத் தொண்டர்
காரணப்பட்டு ச.மு.கந்தசாமி ஐயா

அவர்களின் அருள் நிலையக் கட்டடம் புதுப்பிக்கப்பட்டு, திறப்பு விழா கீழ் காணும் நிகழ்ச்சி நிரல் படி நடைபெற உள்ளது.

எல்லாம் வல்ல அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் கருணையினாலும் காரணப்பட்டு கிராம மக்களின் முயற்ச்சியினாலும், சன்மார்க்க அன்பர்களின் பேருதவியினாலும், காரணப்பட்டு திருமதி.ஜெயந்தி ராமலிங்கம் அவர்களின் சீறிய முயற்ச்சியினாலும் இக்கட்டடம் திறப்பு விழா காண்கிறது. அவ்வமையம் சன்மார்க்க அன்பர்களும் பொது மக்களும் இவ்விழாவில் கலந்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

07-06-2017

காலை - 06.00 மணி: திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் ஓதுதல்
முன்னிலை: திரு.அ.திருநாவுக்கரசு அவர்கள்
(காரணப்பட்டு ச.மு.க. வழித்தொன்றல்)
காலை - 09.00 மணி: சன்மார்க்க கொடி கட்டுதல்
முன்னிலை: திரு. அருட்பா அருணாச்சலம் அவர்கள்
மாலை - 05.00 மணி: மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தின் 20-ஆவது பட்ட
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய சுவாமிகள் அவர்களின் விஜயம்

08-06-2017

காலை - 06.00 மணி: திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் ஓதுதல்
முன்னிலை: குரு பக்கிரி சுவாமிகள் - வடலூர்
காலை - 09.30 மணி: அருள் நிலையம் திறப்பு
திறப்பாளர்: திருக்கண்டேஸ்வரம் சாது சிவராமனார் அவர்கள்
அன்ன தானம் உபயம்: மேற்காணும் இரண்டு நாட்களிலும் மூன்று வேளையும் அன்ன தானம் வழங்குவோர் "தஞ்சைவ நிரோடை திருநந்தி சரவணன்" அவர்கள்.
மாலை 05.00 மணி: நன்றி உரை - கே.வி.எஸ்.இராமலிங்கம்.
நிலவள வங்கித் தலைவர் - கடலூர்

அன்புடன் அழைத்து மகிழும்

அருள் நிலைய உரிமை நாயகர் திருவருப்பிரகாச வள்ளலார்
அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர்

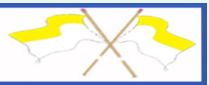
விரிவான அழைப்பிதழ் பின்னர் வெளியிடப்படும்.

இஸ்லாம் கழிப்பறை ஒழுக்கங்கள்

1. கழிவறையில் நுழையும்போது முதலில் இடது காலை வைத்து நுழைய வேண்டும். கழிவறையில் இரு பாதங்கள் வைக்குமிடத்தில் முதலில் வலது காலை வைத்து உட்கார வேண்டும். எழுந்திருக்கும்போது இடது காலை எடுத்து வைத்து வர வேண்டும்.
2. முடிந்தவரை குனிந்து ஆடைகளை திறக்க வேண்டும்.
3. இறைவசனம் அல்லது நபி அவர்களின் திருநாமம் கண்ணுக்குத் தென்படுகின்ற அளவு எழுதப்பட்டுள்ள மோதிரம் போன்ற பொருட்களை கழிவறையில் நுழையும் முன்பு களைந்துவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.
4. கழிவறையில் கிப்லாவை முன்னோக்கவும் கூடாது. பின்னோக்கவும் கூடாது. (கிப்லா-காஃபா இருக்கும் திசை)
5. மலஜலம் கழிக்கும்போது அந்தரங்க உறுப்பை வலது கையால் தொடாமல் இருக்க வேண்டும்.
6. மலஜலத் துளிகள் உடலில் படாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.
7. கழிவறை இல்லாத இடங்களில் காடு, கரைகளுக்குச் செல்லும்போது பிறர் பார்வை படாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.
8. சிறுநீர் கழித்தால் சுத்தம் செய்யுங்கள்.
9. சிறுநீர் கழிப்பதற்காகச் செல்லும்போது சிறுநீர்த்துளிகள் தெறிக்காத, நீர்களை உறிஞ்சி விடும்படியான மண்பகுதியினைத் தேடிச் செல்ல வேண்டும்.
10. சிறுநீர், மலம் கழிக்கும்போது பேசக்கூடாது. அதனால் அல்லாஹ் கோபப்படுகின்றான்.
11. பொது இடங்களில், நடைபாதைகளில், நிழல் தரும் மரத்தடியில் அசுத்தம் செய்யக்கூடாது.
12. வலது கரத்தைக்கொண்டு பிறவி உறுப்பைத் தொடக்கூடாது.
13. தகுந்த காரணமின்றி நின்று கொண்டு சிறுநீர் கழிக்கக்கூடாது.
14. பொந்தில், தேங்கி நிற்கும் தண்ணீரில், குடிநீரில் சிறுநீர் கழிக்கலாகாது.
15. ஆற்றோரங்களில் சிறுநீர் கழிக்காதீர்கள். அதுபோல் சாலையின் உயர்ந்த பகுதிகளிலும், நிழல் நிறைந்த இடங்களிலும் சிறுநீர் கழிக்காதீர்கள்.
16. கழிவறைக்குச் செல்லும்போது தலைப்பாகை அணிவதும், காலணி அணிவதும் நபி அவர்களின் வழிமுறை.

புத்தம் நமது தனிச் சிறைகள்

உருவம், வேதனை, குறிப்பு, அனுபவிக்கின்றோம். அந்த அழகிய சங்காரங்கள், விஞ்ஞானம் என்ற ஐவகைக் உருவமும், இன்ப நுகர்ச்சியும் கந்தங்கள் உள்ளன. இவ்வைந்தும் நமது என்னுடையது, அவைதான் நான் என்று அனுபவங்களின் ஐந்து அம்சங்கள். நினைக்கும் போது, மாறும் தன்மை இவற்றோடு பற்றுக்கொள்வது நம்மை கொண்ட அவை மாறும் போது துக்கம் நாமே சிறையில் அடைத்துக்கொள்வது அனுபவிக்கின்றோம். கந்தங்களை போல. கந்தம் (*kantam, skandha, khandha*) என்றால் தொகுதி, குவியல் அத்தியாவசியமானது. ஆகவே நோக்கத்தை (*Aggregate, collection, heap*) எனப்படும். மாற்றிவிட்டாலோ, விட்டுவிட்டாலோ துக்கத்தையும் முடித்து விடலாம். இதுவே புத்தரின் போதனைகளின் சாரம்.

உருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை
உள்ள அறிவு இவை ஐங்கந்தம் ஆவன
- மணிமேகலை 30-189,190

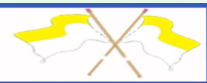
உதாரணம்: கட்டட வேலை நடைபெறும் இடத்தில் மணற் குவியல், செங்கற் குவியல், ஜல்லிக் குவியல், சிமென்ட் குவியல் போன்ற பொருட்களின் குவியல்களைக் காணலாம். இவற்றைக் கொண்டு கட்டடம் எழுப்பப் படுகிறது.

கந்தங்களின் ஐந்து குவியல்களான உருவம், நுகர்ச்சி (வேதனை), குறிப்பு, பாவனை (சங்காரம்), உணர்வு (விஞ்ஞானம்) ஆகிய ஐந்து. கந்தங்களை அனுபவிக்கும் போது அதனோடு நிற்பதில்லை. அழகிய உருவங்கள், நல்ல நுகர்ச்சி (வேதனை)

போன்றவற்றை நமது, என்னுடையது என்று நினைத்து, இந்த ஐந்து கந்தங்களை வைத்து "நான்" என்ற கற்பனைக் கட்டடம் கட்டி விடுகிறோம். ஆனால் கந்தங்களோ நிலையற்றவை, நம்பத்தகாதவை, சாரமற்றவை, மழை பெய்யும் போது நீரில் உண்டாகும் நுரையைப் போன்றவை என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அவற்றோடுள்ள நமது இரும்புப் பிடியின் காரணமாக அவை மிகவும் பாரமாகத் தோன்றுகின்றன. இந்த இரும்புப்பிடியின் காரணமாக நாம் துக்கம்

இவற்றைப் பற்றுக் கந்தங்கள் எனச் சொல்வதற்குக் காரணம் அவற்றோடு "நான்", "எனது" என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பற்றுக் கொள்வதால் தான். உறுதியாக மண்ணில் பதிக்கப்பட்ட கட்டடையில் கட்டப்பட்ட மிருகம் எப்படி அந்தக் கட்டடையையே சுற்றிச் சுற்றி வருகிறதோ, அதன் அருகிலேயே நின்று, உட்கார்ந்து, படுத்துப் புரள்கிறதோ, அது போலவே இவ்வைந்து கந்தங்களைத் 'தான்' என்று நினைப்பவன் அவற்றிடமிருந்து தப்பிக்கவே முடியாது. எனவே இக்கந்தங்களோடு உடன்பட்டிருக்கும் துன்பத்திடமும், ஏமாற்றத்திடமும், கவலைகளிடத்திலுமிருந்தும் தப்பிக்கவே முடியாது.

1. உருவம்: ஒருவன் தமது உடலையே நான் எனக்கருதுவது 'உருவம்' என்கின்ற கந்தம் ஆகும். உடல் அதன் வாழ்நாளில் மழலைப் பருவம், குழந்தைப் பருவம், வளரும் பருவம், இளமைப் பருவம், நடுத்தர வயது, முதுமை என்று பல பருவங்களைக் கடந்து செல்கிறது. ஒவ்வோர் நிலையிலும் அந்த வயதுக்கான துன்பத்தை அனுபவிக்கிறது. எனவே அதனை "நான்", "எனது" என்று சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதில் பயன் ஏதும் இல்லை.

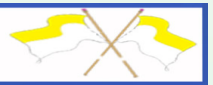

2 . வேதனை: நமக்குள் எழும் உணர்ச்சிகளையே வேதனா கந்தம் என்கின்றோம். "நான் வசதியாக அல்லது மகிழ்ச்சியாக அல்லது சோகமாக இருக்கிறேன்," என்று கூறும்போது நாம் உணர்ச்சிகளோடு இணைந்து விடுகின்றோம். "என் மகிழ்ச்சியைப் பற்றி அவன் அக்கறை காட்ட வில்லை, அவன் என் மனதைப் புண்படுத்தினான்," என்று கூறுவதிலிருந்து நாம் உணர்ச்சிகள் நமக்குச் சொந்தமானவை என்று நினைப்பது தெரிகிறது. மூன்று வகையான உணர்ச்சிகள் உள்ளன. அவை இன்பமான உணர்ச்சிகள், கசப்பான உணர்ச்சிகள், நடுநிலையான உணர்ச்சிகள். இவற்றில் எச்சமயத்திலும் இரண்டு வகையான உணர்ச்சிகள் ஒரே சமயத்தில் எழாது. இன்பமான உணர்ச்சி இருக்கும் போது மற்ற இரண்டும் இருக்காது; பிடிக்காத உணர்ச்சிகள் இருக்கும் போது இன்பமான மற்றும் நடுநிலையான உணர்ச்சிகள் இருக்காது; அது போலவே நடுநிலையான உணர்ச்சியிருக்கும் போது மற்ற இரண்டு உணர்ச்சிகளும் எழாது. மஹாநிதான சூத்திரத்தில் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்படுகிறது: உணர்ச்சிகள் இவ்வாறு சிக்கலானவையாக இருக்கும் போது எந்த உணர்ச்சியை 'நான்' என்று ஏற்பது?

வேதனாசமயத்தை காற்று மண்டலத்தில் பல விதமான காற்று வேவ்வேறு திசைகளில் அடிப்பது போல இந்த உடலில் எண்ணமுடியா உணர்ச்சிகள் எழுகின்றன என்று கூறுகிறது. நாம் பெரும்பாலும் இவ்வுணர்ச்சிகளை அறிவதில்லை, ஏனென்றால் அவற்றின் மேல் போதுமான கவனம் செலுத்துவதில்லை. நாம் இரண்டு நிமிடத்திற்கு மட்டுமே எவ்வளவு முறை நமது உடலை அசைக்கிறோம் என்பதையும் கால்களை இடம் மாற்றுகிறோம் என்பதையும் கவனித்தால் போதும், நாம் சில வினாடிகள் கூட நிலையாக இருப்பதில்லை என்பதை

அறிந்து ஆச்சரியப்படுவோம். ஏன் இப்படித் தொடர்ந்து உடல் நிலையை மாற்றுகிறோம்? ஒரே இடத்தில் அசையாமல் இருப்பது அசௌகரியமாக இருப்பதால் வசதியைத் தேடி உடல் நிலையை மாற்றுகிறோம். உணர்ச்சிகளுக்குத் தகுந்தார்ப்போல் செயல்படுகிறோம். மேலும் மேலும் இன்பமான உணர்ச்சிகளைத் தேடுகிறோம். பிடிக்காத உணர்ச்சிகளை வெறுக்கிறோம். பொதுவாக நடுநிலையான உணர்ச்சிகளைக் கவனிப்பதில்லை. எனவே இன்பமான உணர்ச்சிகளுக்கு ஆசை பின்னனியில் உள்ள மனப்போக்காகவும், துன்பமான உணர்ச்சிகளுக்கு வெறுப்பும், நடுநிலையான உணர்ச்சிகளுக்கு அறியாமையும் பின்னனியில் உள்ள மனப்போக்காகவும் இருக்கின்றன. ஆகவே எல்லா உணர்ச்சிகளும் திறமையற்ற உள் நோக்கம் கொண்டுள்ளன. எனவே துக்கத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன. வசதியையும் இன்பத்தையும் வாழ்நாள் முழுவதும் தேடினாலும், நிரந்தரமான இன்பம் பாலவனத்தில் உள்ள கானல் நீரைப் போல நமக்குக் கிடைப்பதில்லை.

புத்தர் உணர்ச்சியை 'உணர்தல்' என்ற நடவடிக்கை என்றார். உணர்ச்சி என்ற பொருள் ஒன்றும் இல்லை, உணர்ச்சி என்றால் உணர்தல். எனவே உணர்ச்சிகள் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். அவை நிலையற்றவை. நமது கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டவையும் இல்லை. ஏனென்றால் நாம், "எனக்கு இந்த உணர்ச்சி வேண்டும் அல்லது அந்த உணர்ச்சி வேண்டாம்," என்று சொல்லமுடியாது. உணர்ச்சிகள் தானாக வந்து போகும். அவற்றை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அவை நமக்குச் சொந்தமும் அல்ல. எனவே புத்தர் இவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார்: "உங்களுக்குச் சொந்தமில்லாதவற்றை விட்டு விடுங்கள்." மாற்றத்துக்குட்பட்டதையும், விரைவில் மாறுவதையும் 'நமது, எனது' என்று நினைப்பது துயரத்தை உண்டு செய்யும்

அப்படி உணர்ச்சிகள் மீது சொந்தம் கொண்டாடுவதை விட்டு விட்டால் துக்கத்தின் முடிவைக் காணலாம்.

3. குறிப்பு: நமது மனம் ஒன்றை குறித்து குறிப்பெடுப்பதை குறிப்பு கந்தம் என்கின்றோம். நமது மனக்குறிப்புகளையே நமது கருத்துக்கள் என்கின்றோம். நமது கருத்துக்களோடு நாம் பற்றுக் கொண்டு அவை தான் நாம் என்று நினைக்கின்றோம்: "இது என் கருத்து, இது என் அபிப்பிராயம், இதைத்தான் நான் சொல்லவந்தேன்" - இது போன்ற சொற்களெல்லாம் நாம் கருத்துகளோடு ஒன்றி விட்டு அவற்றை நாம், நமது என்று நினைப்பதைக் குறிக்கிறது. சில சமயம் அதிகப் பற்றின் காரணமாக ஒரு கருத்துக்காக உயிரையும் விடத் தயாராகி விடுகிறோம். உலகில் கருத்துக்களைப் பரப்பவோ, பாதுகாக்கவோ போர்கள் நடத்தப் படுகின்றன. இது ஒரு குறிப்பிடத் தக்க பற்றென்பதால் புத்தர் இதனை "தித்'உபாதானா" என்றார் - நாம் நம்பும் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தோடு பற்றுக் கொள்வது.

மன உத்வேக மாற்றத்தினாலும் சூழ்நிலைகளின் மாற்றத்தினாலும் நமது கருத்துக்களும் மாறுகின்றன. நண்பன் பகைவனாகிறான், பகைவன் நேசனாகிறான்; அறிமுகமில்லாதவர் கணவனாகிறார். ஆகவே கருத்துக்களும் மாற்றமில்லாமல் நிலையாக இருப்பதில்லை. அவற்றோடு "நான்", "எனது" என்று பற்றுக் கொண்டு விட்டால் பின் துயரம் அனுபவிக்காமல் இருக்கமுடியாது.

பொதுவாகச் சில விஷயங்களில் இருவர் மேலோட்டமாக ஒரே கருத்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது மனக் குறிப்புகளைப் பொருத்தவரையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் தனிச் சிறையில் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்வோம். நுண்ணறிவையும்

மகிழ்ச்சியையும் உணர வேண்டுமானால் நாம் கருத்துக்களோடு உள்ள பற்றினையும் விட்டு விட வேண்டும். நீண்ட வருடங்களாகக் கற்றதை மறக்க வேண்டியிருக்கும். மனத்தை வெறுமையாக்க வேண்டியிருக்கும்.

4. சங்காரங்கள்: நாம் செய்யும் அல்லது செய்த வினைகளை செய்கைகளை நான் எனக் கருதுவதே சங்கார கந்தம் ஆகும். நான் செய்தேன், நடந்தேன், நின்றேன், படித்தேன், உட்கார்ந்தேன், வேலை செய்தேன், ஓய்வெடுத்தேன் என்ற செய்கைகளில் எல்லாம் "நான்" என்கின்ற பற்றுதலை இணைப்பதால் நாம் மிக ஈடுபாட்டுடன் ஒரு வேலையை செய்ய வேண்டியதாகின்றது. ஈடுபாட்டுடன் வேலைசெய்வதுமன்றி மற்றவரை மிஞ்சவும் பார்க்கின்றோம்.

இந்த அறிந்து செய்யும் செய்கைகளினால் நாம் பிறந்திதிலிருந்து இறக்கும் வரை தொடர்ந்து எதற்கேனும் தயார் படுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றோம். மழலைப் பருவத்தில் குழந்தைப் பருவத்திற்காகத் தயாராகிறோம். தவழ, நடக்க, பேசத் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கின்றோம். குழந்தைப் பருவத்தில் இளமைப் பருவத்திற்காகவும், இளமைப் பருவத்தில் தொழில், வேலை செய்வதற்கான திறன்களை வளர்த்துக் கொண்டும் இருக்கின்றோம். இளமைப் பருவத்தைத் தாண்டியவர்கள் பெற்றோராகப் பொறுப்பேற்கத் தயார் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். முதுமையிலும் தயார் செய்வதை விடுவதில்லை. சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று சமயங்களின் பக்கம் திரும்புகிறோம். இதனை 'சேதனா, நோக்கம்' என்றும் சொல்லலாம். இந்த நோக்கம் தான் கன்ம சக்திகளுக்கு இடம் கொடுத்து ஒரு பிறப்பிலிருந்து அடுத்த பிறப்பிற்குச் செலுத்துகிறது.

நமது விதியினை விரும்பிச் செய்யும் 'செய்கைகள்' என்ற சிறையிலிருந்தபடி நாம் தனியாக உருவாக்குகிறோம். நாம் சுதந்தரத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சிறை மதிலோடும் கூடப் பற்றுக் கோள்ளாமல் விட்டுவிட வேண்டும்.

5. விஞ்ஞானம்: ஒரு பொருளை நமது புலன்களைக் கொண்டு தெரிந்திருப்பது என்பதே விஞ்ஞான கந்தமாகும். கண்-விஞ்ஞானம், காது-விஞ்ஞானம், மூக்கு-விஞ்ஞானம், நாக்கு-விஞ்ஞானம், உடல்-விஞ்ஞானம் மற்றும் மன-விஞ்ஞானம் ஆகியவைகள் உள்ளன. புலன் களால் அறியும் அறிவு மிக வேகமாகவும், தொடர்ந்தும் நடைபெறுவதால் நாம் புலன்களின் நடவடிக்கைகளோடு இவ்வாறு பற்றுக் கொள்கிறோம்: "நான் கண்டேன். நான் கேட்டேன். நான் முகர்ந்தேன். நான் சுவைத்தேன். நான் எண்ணினேன்." புத்தரின் போதனைப் படி நான் என்றும், ஆத்துமா என்றும் புலன் பொருட்களை அறிந்து அனுபவிக்கும் ஒன்றும் இல்லை. புலன்களால் அறியும் அறிவு காரண காரியத் தொடர்பினால் உண்டானது. புலன் உறுப்புகளும், பொருட்களும் இருப்பதால் தான் விஞ்ஞானம் உண்டாகிறது.

நமது புலன்களால் உருவாகும் அறிவை 'நான்' என்று உணர்வது தவறு. உதாரணமாக மூவர், இரு சிறுவர்கள் சண்டையிடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த மூவரும் சண்டையிடும் ஒருவனின் நண்பன், விரோதி மற்றும் பெற்றோர் என்றால் அவர்கள் மூவரும் வெவ்வேறு விதமாகத்தான் அச்சண்டையை உணர்வார்கள். அனுபவம் ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபட்டிருக்கும். எனவே புலன் சம்பந்தப்பட்ட அனுபவங்களிலும் நாம் தனிப்பட்ட சிறையிலேயே அடங்கியிருக்கின்றோம்.

இந்த ஐந்து கந்தங்களும் நமக்கு ஒரு நிஜமான தனிச் சிறை போன்றதாகும். இந்தச் சிறையோடு பற்றுக் கொள்வதாலும் அது எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற நமது எதிர்பார்ப்பினாலும் நாம் மிகவும் துன்புறுகிறோம். உலகினைப் பற்றிய நமது குறிப்பும் மற்ற மனிதருடன் உள்ள நமது உறவுகளும் இந்தச் சிறையின் இயல்பினால் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருப்பதால், உறவுகளும் மற்றவரிடத்தே கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் மிகவும் சிக்கலாகி, துன்புறுத்தும், பிரச்சனைகளாகி விடுகின்றன. நாம் எந்த அளவு இந்தத் தனிச்சிறையோடு பற்றுக் கொள்கிறோமோ அந்த அளவு பிரச்சனைகளும் அதிகரிக்கின்றன.

நமது தனித் தன்மையின் (பர்ஸனாலிடி) வட்டத்தினுள் நாம் ஒவ்வொருவரும் தனியான வாழ்க்கை நடத்துவதால், மனிதரிடையேயான உறவுகளும் மிகவும் சிக்கலானவையாகின்றன. இந்தச் சிறையிலிருந்து விடுபட வேண்டுமானால் இந்த ஐந்து கந்தங்களை 'நான்' அல்லது 'எனது' என்று நினைப்பதை நிறுத்தவேண்டும். ■

இறைவனுடைய ஜீவ காருண்யத்தால் நாம் இவ்வுலகில் வாழ்கிறோம். நம்முடைய ஜீவகாருண்யத்தால் பிற உயிர்களை வாழ விடுவோம். பிற உயிர்களை கொலை செய்வதும், கொலை செய்த உடலான பிணத்தை உண்பதும் மனிதச் செயலல்ல.

உயிர் இரக்கமே கடவுள் வழிபாடு.

சமணம்
அர்த்தமாகதி பிராகிருதம்

ஐனர்களின் மத வழிபாட்டு மொழியாக இருந்தது அர்த்த மாகதி மொழி. பிற்காலத்தில் பௌத்த மதப்பிரிவுகள் பெரும்பாண்மையானவை சமஸ்கிருதத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நிலையிலும், ஐனர்கள் பிராகிருதத்தை கைவிடவில்லை. மிகவும் பின்னரே அவர்கள் சமஸ்கிருதத்துக்கு மாறினர் (இருப்பினும் அவர்களின் மூல நூல்கள் அர்த்த மாகதியிலேயே இருந்தன). ஐனர்களின் இந்த பிராகிருத பயன்பாடு, வைதிகர்களின் விமர்சனத்துக்கும் ஏளனத்துக்கும் உட்படுத்தப்பட்டது.

உதாரணமாக, 8ஆம் நூற்றாண்டை
சேர்ந்த 63 நாயன்மார்களில் ஒருவரான
சுந்தரர், ஐைனர்கள் குறித்து இவ்வாறு
பாடுகிறார்.

நமண நந்தியுங் கரும வீரனுந்
தரும சேனனு மென்றிவர்
குமணன் மாமலைக் குன்று போல்நின்று
தங்கள் கூறையொன் றின்றியே
ஞமண ஞாஞண ஞாண ஞோணமென்
றோடி யாரையு நாணிலா
மண ராற்பழிப் புடைய ரோநமக்
கடிக ளாகிய வடிகளே

நமண நந்தி, கர்ம வீரன், தர்ம
சேனன் என்றவாறு பெயர்களைக்
கொண்டு, குமணன் என்ற பெருமலைக்கு
அருகில் இருக்கும் குன்றுகளைபோல,
ஆடையின்றி “குமண ஞாஞ்ஞான
ஞான” என்று நாணமில்லாது
உச்சாடனம் செய்யும் ஜைனர்களால் சிவன்
பழிக்கப்படுதலுக்கு உடையரோ ?

பொதுவாகவே பிராகிருத
மொழிகளில் மெல்லின பிரயோகங்கள்
அதிகமாக இருக்கும். எனவே, அவர்களின்
மந்திரங்களை மேற்கண்டவாறு (ஞமண
ஞாஞண ஞான ஞோண) ஏளனம்

செய்கிறார் சுந்தரர். வேறு சில பாடல்களிலும், ஆகமங்களின் மொழியை (சமஸ்கிருதம்) விடுத்து திரிந்த பிராகிருத மொழியை பயன்படுத்துவதை விமர்சிக்கின்றனர் நாயன்மார்கள்.

இதனால் அக்கால ஜெனர்கள் கவலை ஏதும் பட்டிருக்கப்போவதில்லை. அர்த்த மாகதி தான் அவர்களுடைய தேவ பாஷை ஆயிற்றே. ஜெனர்களின் படி, அர்த்த மாகதியே தெய்வ பாஷையும் மூல பாஷையும் ஆகும். இம்மொழியே வர்த்தமான மஹாவீரராலும், மற்ற (ஜென) தேவதாமூர்த்திகளாலும் உபயோகப் படுத்தப்படுவது.

ஐனர்களின் ஒளபாதிக சூத்திரத்தில்
இவ்வாறு காணப்படுகிறது:

அமவு உமாவிரு [...] வுலுமாவாணுமாளின் வரலுரு
 ஜெயணதீமாரிண வுருணு சுலமாமாவன மாவான மாவெலு [...]
 வா வி ய ணு சுலமாமாவ மாவா தெவரி வுலுவிரு சூரிய
 சுணாரியாணு சுபுணா வுமாவாவன மாரிணாருணு மாரிணரு

ப⁴க³வம் மஹாவீரே [...]

ஸவ்வபா⁴ஸாணுகா³மிணீஏ ஸரஸ்ஸஈஏ

ஜோயணநீஹாரிணா ஸரேணம்

அத்³த⁴மாக³ஹாஏ பா⁴ஸாஏ பா⁴ஸை [...]

ஸா வி ய ணம் அத்³த⁴மாக³ஹா பா⁴ஸா

தேஸிம் ஸவ்வேஸிம் ஆரியம்

அணாரியாணம் அப்பணோ ஸபா⁴ஸாஏ

பரிணாமேணம் பரிணமை

பகவான் மஹாவீரர் [...] அனைத்து
பாஷைகளுக்கும் அனுசரனையாக
இருக்கக்கூடிய, அர்த்த மாகதி பாஷையை,
ஒரு யோஜனை வரை கேட்கக்கூடிய
குரலில் பேசுகிறார் [...] அந்த அர்த்த மாகதி
பாஷையானது, அனைவரது,
ஆர்யர்களினதும் (உயர்ந்தோர்)
அனார்யர்களினதும் (உயர்வற்றோர்) ,
சுயபாஷையாக பரிணமிக்கிறது.

ஆகவே, மஹாவீரர் மாகதி மொழியில் உபதேசிக்க, அந்த உபதேசங்கள் அனைத்து மக்களுடைய சொந்த மொழியில் மாற்றம் அடைகிறதாக கருதப்படுகிறது. இதே போன்றதொரு கருத்து பௌத்தர்களுக்கும் உண்டு. அதை பின்னர் காண்போம்.

11ஆம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த ஜைன ஆச்சாரியர் ஒருவரான நமிசாது, சமஸ்கிருதம் பிராகிருதத்தில் இருந்தே தோன்றியது என்ற கருத்தை முன்வைக்கின்றார்.

[...] ബാല ഉമ്മിയാലി ഡുബോധം ഡുകുല ജാഷാതി ബഹുനജിതം വചനഃ

உயிதே | வெயநிபுக்ஷஜலஜ்ஜுவெகஸூரூபம் தத் த்வவ உ

உயிதே | வெயநிபுக்ஷஜலஜ்ஜுவெகஸூரூபம் தத் த்வவ உ

ഡംഡുതാലുതൂരവിയെലാസ് ശുപ്രോതി | [...]

[...]பா³ல மஹிலாதி³ ஸுபோ³த⁴ம் ஸகல பா⁴ஷாநி ப³ந்த⁴நபூ⁴தம் வசநம் உச்யதே | மேக⁴நிர்முத்தஜலம் இவைகஸ்வரூபம் தத்³ ஏவ ச தே³ஸ²விஸே²ஷாத் ஸம்ஸ்காரகரணாச் ச ஸமாஸாதி³தவிஸே²ஷம் ஸத் ஸம்ஸ்க்ரு«தாத்³யுத்தரவிபே⁴தா³ந் ஆப்நோதி | [...]

[...] [பிராகிருதம்] குழந்தைகள் பெண்கள் ஆகியோருக்கு எளிதாகவும் சகல பாஷைகளின் மூலமாகவும் கூறப்படுகிறது. மேகத்தில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்ட நீர் (பின்னர் பலவடிவம் எடுப்பது) போல, (பிராகிருதம்) ஒரே சொரூபம் கொண்டிருந்து, அதுவே, தேச விதேச வேறுபாடுகளாலும் சமாஸம் முதலிய விசேஷங்களை பெற்று, சமஸ்கிருதம் முதலிய பிற மொழிகளுக்கான பேதத்தை அடைகிறது [...]

இதில் இருந்து மிகத்தெளிவாக, ஜைனர்கள் தம்முடைய பிராகிருத மொழியான அர்த்த மாகதியையே சமஸ்கிருதம் உட்பட்ட அனைத்து மொழிகளுக்கும் மூல மொழியாக கருதினர்

என்பது தெரிகிறது. அவர்களை பொருத்த வரையில், அனைத்து மொழிகளும் தமது தேவ பாஷையான அர்த்த மாகதி மொழியில் இருந்தே உருவானவை.

கடந்த கால நிகழ்வுகளை நம்மால் காணமுடியுமா?

முடியும் என்கின்றது விண்வெளி. தொலை நோக்கி மூலம் நம்மால் கடந்த காலத்தை பார்க்க முடியும். சூரியனிலிருந்து ஒளி புறப்பட்டு நம்மை அடைய 8 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்கின்றது. அப்படியானால் நாம் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருப்பது 8 நிமிடத்திற்கு முந்தைய சூரியனை. 4 ஒளி ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு நட்சத்திரத்தை நாம் பார்க்கிறோம் என்றால் அது 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலையைத்தான் இப்போது பார்க்கிறோம். இன்று அது எப்படி இருக்கின்றது என்பதை இன்னும் 4 ஆண்டுகள் சென்றால்தான் நம்மால் பார்க்க முடியும். நாம் பார்க்கும் நட்சத்திரங்கள் எல்லாமே இப்படி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ளதைத்தான் பார்த்து வியந்துக்கொண்டுள்ளோம். எனவே கடந்த காலம் எங்கும் ஓடிப்போய்விட வில்லை. அதனை நம்மால் பார்க்க முடியும், பார்த்துக்கொண்டுதான் உள்ளோம் என்பது வியப்பாக உள்ளதல்லவா.

சரி... இந்த தத்துவத்தை பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தை நம்மால் பார்க்க முடியுமா? இதற்கு காலம் செல்லும் பாதைக்கு எதிராக நாம் பயணம் செய்ய முடிந்தால் எதிர்காலத்தை பார்க்கலாம். அதாவது மைனஸ் ஒரு நிமிடம், மைனஸ் இரண்டு நிமிடம் என்று செல்ல வேண்டும். அப்படிச் சென்றால் நாம் ப்ளஸ் ஒரு நிமிடம், ப்ளஸ் இரண்டு நிமிடம் என்று எதிர்காலத்தை பார்க்கலாம். இது விஞ்ஞானத்தால் முடியாது. மெய்ஞ்ஞானிகளால் முடியும்.

சித்தர்கள் பார்வை

ஜீவ சமாதி

பெருமை அற்றவர்களின் உடல் எரிக்கப்பட வேண்டும். பெருமை உள்ளவர்களின் உடல் புதைக்கப்பட வேண்டும் என்று திருமூலர் உரைக்கின்றார்.

எண்ணிலா ஞானி உடல் எரிதாவிடில் அண்ணலதம் கோயில் அழவிட்ட தாங்கொக்கும் மண்ணில மழை விழா வையகம் பஞ்சமாம் எண்ணரும் மன்னர் இழப்பார் அரசுமே.

அந்தமில் ஞானி அருளை அடைந்தக்கால் அந்த உடல்தான் குகைசெய்து இருந்திடில் சுந்தர மன்னரும் தொல்புவி உள்ளோரும் அந்தமில் இன்ப அருள்பெறு வாரே.

ஞானியர்கள் தங்கள் உடலையே கோவிலாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள். அந்த உடலுக்கு தீ வைப்பது திருக்கோவிலுக்கே தீவைப்பதற்கு சமனாகும். அவ்வாறு செய்தால் மண்ணில் மழையின்றி கொடிய பஞ்சம் ஏற்படும். மன்னர் அரசாட்சியை இழக்க வேண்டிவரும். அத்துடன், ஞானியரின் உடல்கள் அடக்கம் செய்ய ஆட்கள் இல்லாது மண்ணில் கிடந்து அழிந்தால் அந்த நாட்டின் அழகு எல்லாம் கெட்டு, நாடு வீழ்ச்சியடைந்து பெருந்துன்பம் ஏற்படும் என்கிறார் திருமூல சித்தர்.

பெருமையுடைவர்களின் உடல் மண்ணில் அடக்கம் செய்வதால் நாட்டு மக்களுக்கு பல நன்மைகள் கிட்டும் என்றும் நாடு வளம் பெறுவதுடன் நாட்டு மக்களுக்கும் நல்லருள் கிடைக்கும் என்கிறார். இவ்வாறு அடக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் மீண்டும் வெளியே வந்து வெவ்வேறு இடங்களில் நடமாடி

மீண்டும் அடக்கமாகின்றார்கள். இதனால் இவர்களை அடக்கம் செய்ததாக சொல்லாமல் ஜீவ சமாதியடைந்ததாக சொல்ல வேண்டும்.

இறைவன் நம் எல்லோரின் உடம்பிலும் இருந்து அருள் செய்வதால், நமது உடல்களை எரிக்காது புதைக்க வேண்டும் என்பது வள்ளற்பெருமானது கட்டளை. பெருமை யற்றவர்களின் உடலை எரிக்க வேண்டும் என்பது திருமூலரின் கருத்தை நாம் தவறாக புரிந்துக்கொள்ளக் கூடாது. இறைவன் இருந்த இடம் நமது எல்லோரின் உடலாகும். அப்படி இறைவன் இருந்த இடம் பெருமையுடையதுதானே. இதனை புரிந்துக்கொண்டால் நாம் எல்லோரும் பழக்கத்தின் வழிமுறைகளை விடுத்து புதைக்கவே முற்படுவோம். உடலை எரிப்பதனால் மழை வளம் கெடும், நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்படும், நாட்டில் அரசாரும் அரசு கெடும் என்றால், நமது தாய், தந்தை, பாட்டன், பாட்டி போன்ற சுற்றத்தார்களின் உடலை எரித்தால், அவ்வீட்டிற்கு ஏற்படும் பாதிப்பை சொல்லவும் வேண்டுமோ?

செத்தவர் எல்லாம் எழுந்து நடமாடுவதாகவும், நடமாட இருப்பதாகவும் வள்ளற்பெருமான் உரைக்கின்றார். அதற்காகவே இறந்தாரை எரிக்க வேண்டாம் என்கின்றார். புதைக்கப்பட்ட உடம்பை மட்டுமே இறைவன் திரும்பவும் எழுப்புவதாகவும் அருள்கின்றார். எனவே நாமெல்லாம் இனி பிறரை எரிக்கும் செயலை விடுத்து புதைப்போம்.

செத்தவர்கள் எல்லாம் திரும்ப எழுந்துவரச் சித்தம்வைத்துச் செய்கின்ற சித்தியனே -